

.....

LETO XXVI.
DECEMBER
1977

.....

MISLI

NAROČI IN BERI !

Pri MISLIH lahko naročite razne **DOKUMENTARNE KNJIGE**, ki so izšle v svobodnem svetu po revoluciji in zgovorno služijo za razumevanje najtežjih let slovenskega naroda (1941—1945). Doma te prilike nimajo niti študentje. Pa je prav, da spoznamo dobro tudi iz svobodnih virov. Vse te knjige so prispevek objektivni slovenski zgodovini, ki bo nekoč napisana brez krivljenja resnice. Le taka zgodovina more biti pot k rešitvi in nadaljnjemu zdravemu življenju našega naroda. Pa tudi osebno nam ne sme biti vseeno, ali smo o dogodkih pravilno poučeni, ali pa nosimo v sebi popolnoma napačno sliko. Z njo delamo hudo krivico mnogim, ki so pravočasno spoznali komunizem in za domovino žrtvovali vse, danes pa so podlo ožigosani kot sovražniki naroda. Zelo smo ozki, če iskreno ne iščemo resnice in se ji bojimo pogledati v obraz ter jo tudi sprejeti.

Večina dokumentarnih knjig je v naši zalogi pošla in čakam novih pošilk. Na razpolago so **TEHARJE** (izjava prič o teharskih dogodkih 1945 — cena en dolar), **REVOLUCIJA POD KRIMOM** (dogodke opisujejo pokojni izžanski župnik Janez Klemenčič, Ciril Miklavc in dr. Filip Žakelj — cena \$2.50), nedavno pa je končno dospela nova pošiljka **BELE KNJIGE**. (Izdana v ZDA prikazuje razvoj 1941—1945 ter vsebuje nad 10.000 imen v tem oddobju pobitih Slovencev ter vrnjencev iz Vetrinja). Cena knjige z dodatkom novih imen po prvi izdaji je \$6.—.

ZBORNIK SVOBODNE SLOVENIJE je došel iz Argentine. Skoraj 500 strani bogate informativne vsebine. Cena osem dolarjev brez poštnine. Pohitite!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL), ki ga uporabljajo za učno knjigo v viktorijskih srednjih šolah. Cena \$6.— (poština posebej).

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$7.— (poština posebej).

ANGLEŠKO-SLOVENSKI SLOVAR (Grad-Skerlj-Vitorovič, druga izdaja), velikega formata s 1120 stranmi, vezan — \$12.— (poština ni vključena).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni) — Cena vseh treh delov brez poštnine je \$9.—. (Nova pošiljka je pravkar dospela!)

OČE UBOGIH — Vincencij Pavelski (Življenjepisno povest o svetniku je napisal znani pisatelj Wilhelm Hünermann). Cena vezani knjigi \$3.50, nevezani \$2.50.

GLEJTE, ŽE SONCE ZAHAJA (Pisatelj Franc Sodja CM lepo osvetli starost). Cena \$2.— in \$3.— (v platno vezana).

NAŠE ŽIVLJENJE (Vzgojna knjiga dr. Rudolfa Hanzelica) — Cena \$4.— (v platno vezana).

V ZNAMENJU ČLOVEKA (Dr. Anton Trstenjak) — cena \$1.50

STARA IN NOVA PODOBA DRUŽINE (Dr. Anton Trstenjak) — cena \$1.50.

ZAKONCA — SE POZNATA? — (Vital Vider) — cena \$1.00.

KO SE POROČATA — LJUBEZEN IN SEKS (Dr. Stefan Steiner) — cena \$1.50.

SKRIVNOST VERE — cena \$1.00.

TRPLJENJE KRISTUSOVO UTRDI ME — cena \$1.50.

*

V zalogi imamo tudi stenski sliki **MARIJE POMAGAJ** in pa **SVETOGORSKE MATERE BOŽJE** v barvah. Cena vsake je s poštnino vred dva dolarja. Ena kot druga bi bila lep okras izseljenskega doma.

MISLI (THOUGHTS) — INFORMATIVNI MESEČNIK ZA VERSKO IN KULTURNO ŽIVLJENJE SLOVENCEV V AVSTRALIJI USTANOVLJEN LETA 1952 — Izdajajo slovenski frančiškani

Urejuje in upravlja: Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,

19 A'Beckett Street, KEW, Victoria, 3101 — Tel.: 86 7787

Naslov MISLI: P.O. Box 197, KEW, Victoria, 3101

Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema.

Letna naročnina \$4.00 se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$6.00, letalsko s posebnim dogovorom)

Tiska: Polyprint Pty. Ltd., 7a Railway Place, Richmond, Victoria, 3121

POJDI MO V BETLEHEM!

POD TEM naslovom je pred leti kanonik F. Millonig koroskim Slovincem napisal božični članek, ki ima toliko lepih misli. Tudi nam bo koristil za lepšo pripravo na praznike in lepše praznovanje božiča. Zato naj ga uporabim za uvodnik letošnje božične številke.

Kako hočete tolmačiti božično praznovanje brez spomina na čudoviti dogodek svete noči pred 2000 leti v hlevu betlehemskega pašnikov? Kako morete razložiti vse današnje predbožične priprave po družinah, vse iskanje, napravljeno in kupovanje darov za medsebojno obdarovanje brez misli na nezasišani dar, s katerim je človeški rod bogato obdaril nebeški Oče? In kje se je prvič oglasila pesem in melodija, ki še danes odmeva v srcih, družinah in narodih, ter vzbuja željo po miru in spravi, če ne na betlehemske poljanah?

Kje hočete najti odgovor na to zgodovinsko dejstvo, da se kljub vsem mogočim poizkusom do danes še ni posrečilo odpraviti praznovanja božične skrivnosti in jo nadomestiti s čim podobnim? Iz koledarjev in iz javnega življenja se da izbrati, nikdar in nikoli pa iz verujočih src!

Gotovo je v vsem sodobnem pripravljavanju in praznovanju božiča veliko zunanega in posvetnega. Polastil se ga je trgovski svet in ga znal izrabiti za svoj promet in dobiček. Preračunana reklama pa obljublja vesele, srečne in zadovoljne praznike v vsestranskem uživanju in izživljanju. Vse kaže, mnogi zaslepljeni ne najdejo več poti v Betlehem, ker so postali gluhi in preslišijo veselo oznanilo svete noči: "Rodil se vam je danes Zveličar, ki je Kristus Gospod!"

Ta dogodek se ne da izbrisati iz človeške zgodovine in ga ni več mogoče zamolčati. "Zaradi nas ljudi in našega zveličanja je prišel iz nebes On, ki je Bog od Boga, Luč od Luči . . ." izpovedujemo v veri. Postal je človek sam večni božji Sin, v vsem nam enak, razen v grehu. "Vse je po njem in zanj ustvarjeno in vse ima v njem svoj obstoj. On je začetek, prvorojenec mrtvih, da med vsemi zavzame prevo mesto." On je ustvarjalna Luč, ki razsvetljuje in vžiga srca ter premaga vsako temo človeškega uma. Zato je prišel na svet, da nam razodene Boga-Očeta, da priča za resnico ter oznanja evangelij božje ljubezni in usmiljenja.

Številne in zgovorne so priče, ki potrjujejo, da brez vere v skrivnost svete noči, žive osebne zveze s Kristusom in hoje za njim, izgubi življenje zadnji smisel. Brez njega ne moremo biti! To je doživel tudi sveti učitelj Avguštin. Ob pogledu na svojo prehojeno krivo in zmotno življenjsko pot je zapisal:

L. 26 — DEC. 1977 — ŠT. 12

VSEBINA:

Pojdimo v Betlehem!

— Urednik — stran 337

V štalici, na slamici (pesem)

— Ludvik Zorcut — stran 338

Sveti večer

— Dr. J. Lovrenčič — stran 339

Prvo leto slovenščine

v avstralski srednji šoli

— A.L.C. — stran 340

Betlehemske samogovori

— Poslovenil td — stran 343

Ob spominu naše neodvisnosti

— stran 346

P. Bazilij tipka . . . — stran 347

Počitnice so tu . . . — stran 349

Izpod Triglava — stran 350

Prgišče kristalov (pesem)

— Vladimir Kos — stran 351

V času obiskanja . . . — stran 352

Kaj pravite? Boleča novica

— P. Bazilij — stran 354

Izpod sydneyjskih stolpov

— P. Valerijan — stran 355

Božična (pesem)

— Karel Mauser — stran 357

Pota božja (povest-nadaljevanje)

— Srečko Selivec — stran 358

Celovške Mohorjevske za 1978

— stran 358

Naše nabirke — stran 361

Z vseh vetrov — stran 362

Kotiček naših malih — stran 364

Križem avstralske Slovenije

— stran 365

* * *

Od vseh strani je zazvonilo, od
vzhoda in od zahoda; od neizmer-
nega neba so lile božične pesmi,
vrole so iz zimske zemlje.

To je bil dan, ko se je rodil
človek, in vsa srca so se odpirala
njemu v hvalo in ljubezen, vsa srca
so zahrepenela po njemu.

Napotila so se k njemu tisoče-
ra užaljena, ranjena srca. Vsi ubo-
gi, zaničevani, zavrženi so se na-
potali, brezkončna procesija je bi-
la . . .

IVAN CANKAR

* * *

V ŠTALICI, NA SLAMICI

Tiho, tiho!

V štalici, na slamici

Detece leži.

Tiho, tiho!

V štalici, na slamici

Detece spi.

Kdo ste, zemljani vi, od kod
prihajate, kje vaš je rod,
ki našemu podoben je
po lepi rasti,
po licu, po jeziku,
v poštenosti in časti,
ki se modrost v očeh vam svita
in polje v žilah kri vam plemenita?
Kdo ste, zemljani vi, od kod
prihajate, kje vaš je rod?

Od Save smo in Drave,
od Mure, Soče, Zile,
božične zarje
so nas prebudile,
peljale k Teru in Nadiži
pogledat, če pri vas
še požete po stari viži.
Slovenci smo, pri jaslicah
vsi svečani,
ko z nami zbrani ste še vi,
slovenski Benečani.

Tiho, tiho!

V štalici, na slamici

Detece leži.

Tiho, tiho!

V štalici, na slamici

Detece spi.

LUDVIK ZORZUT

“Ustvaril si nas zase, o Bog, in nemirno je naše srce, dokler se
ne umiri v Tebi.” Pridružil se je kraljem — in vsem modrim,
ki jih tudi danes vodi zvezda vere v Betlehem.

Dobri papež Janez XXIII. je ob otvoritvi drugega vatican-
skega koncila rekel zbranim škofom vesoljne Cerkve: “Kristus
je še vedno središče zgodovine in človeškega življenja. Ako se
ljudje držijo njega in njegove Cerkve, imajo luč, dobroto ter
sadove pravega reda in miru. Ako pa živijo brez njega, mu
celo nasprotujejo ter ostanejo zavestno izven Cerkve, potem za-
vlada pri njih zmeda in zagrenjeni medsebojni odnosi.”

Nič več nismo sami: Bog sam je prišel med nas. Postal je
enak nam, da bi mi lahko postali enaki Njemu. Ali ni ta bo-
žična misel vredna našega razmišljanja? Hvaležnost nas mora
prevzeti ob vsakem pogledu na jaslice.

Bratje in sestre! Hitimo za pastirji in kralji v Betlehem s
svojimi skromnimi darovi vere in ljubezni! Odprimo srca in
domove, da bo v nas in med nami Kristus — naš brat in pri-
jatelj, naš učitelj in vodnik, naša pot in življenje, naš Gospod
in naš Bog!

Urednik

PRED jasticami gori lučka. Vsako toliko časa zaplapola in spet pojame; kakor duh, ki bi rad v višine, a omaga . . . Soba je še polna svetlo-nočnega kadila, zunaj pojo zvonovi . . .

V polmraku, v svetlobi, ki jo medlo širi lučka izpred jastic po sobi, sem se zamislil. Pozabil sem na čas in razdalje in sem otrok in sem doma, v tihi vasi sredi goriških gora.

Sneži.

Zvonovi pojo izza avemarije, kakor bi bili neznansko daleč. Vse lepša kakor sicer je njihova pesem, ko prihaja v noč in se gubi nad vasjo in polji in gre v samote in gore, da se dotakne slehernega srca.

"Kaj se vam zdi, pastirci vi, al' ste kaj slišali?" se mi zdi, da sprašujejo zvonovi, ko hodimo otroci z očetom in materjo po vseh prostorih v hiši in še okoli nje, da povsod poškopimo in pokadimo in poprosimo z molitvijo nebeškega blagoslova v najsvetejši noči.

Vse je slovesno, vse je praznično.

Tudi v kuhinji za ognjiščem. Post je, velik post, ki ga držimo po starem: nobene zabele, samo krompir v oblicah s soljo . . . Pa ga je mama skuhala le za nas otroke, sama z očetom se ga ne dotakneta — postiti se je treba do popolnosti, kakor Bog zaukaže . . . Tudi otroci se premagamo: če bi tri radi, se zadovoljimo z dvema, če bi nam teknili štirje, ostane pri treh . . .

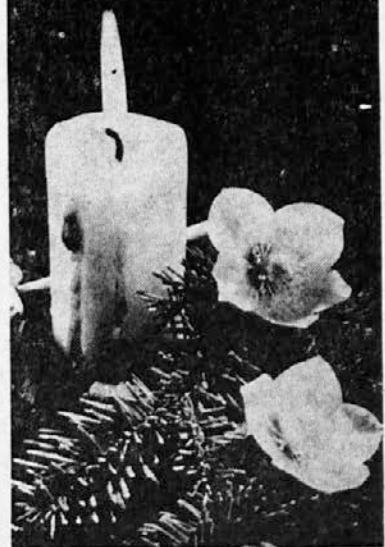
Večerja je opravljena, ognja ni več treba. Mama zadela žerjavico s pepelom, ga poravnala z lopatico in napravi z njo na vrhu znamenje križa: "Bog in sveti križ božji nas varuj in se usmili vseh vernih duš, ki so se ločile iz naše hiše in žlahte!"

In gremo v izbo, kjer gori že ves večer luč.

Da ne bi zaspali, oče pripoveduje. Vse zgodbe so v zvezi z božičem.

"Tam in tam" — oče je imenoval vas in hišo, ki smo jo poznali — "so šli vsi k polnočnici, samo dekla je ostala doma. In se je primerilo, da je šla k studentu po vodo, ki se ji je točila prav takrat, ko je bilo v cerkvi povzdi-

sveti večer

govanje. Ko je bil škaf poln in si ga je hotela dvigniti na glavo, ga ni mogla. Mislila je, da je prepoln, pa je odlila nekaj vode. Še je bil pretežak. Ujezila se je in izlila vso vodo ter škaf znova podstavila. Hitro se je napolnil, in ko ga je zadevala, ni bil več tako težak. Ko je prišla domov in odložila škaf z glave, se je neznansko začudila. Videla je, da je škaf od znotraj ves pozlačen. Spet je tekla k studentu z drugim škafom, a natočila je navadno vodo . . .

Na sveto noč med polnočnico teče ob povzdigovanju iz vseh studentov zlato, a natoči ga le tisti, ki ne misli na to in ga ne žene pohlep po bogastvu . . .

Mama je postavila medtem na belo pogrbeno mizo potico in okoli nje vence jabolk.

Ne za nas.

V sveti noči med polnočnico obiščejo svojo rojstno hišo vse verne duše, ki so se ločile iz nje. Žalostne bi bile, ako ne bi našle ničesar na mizi, za katero so v življenju tolikokrat sedele in v družini skupno zajemale iz ene skleda. Vedele bi, da so nanje pozabili, ko se jih še v noči Gospodovega rojstva ne spominjo.

Zvonovi so se spet oglasili. Veselo pojo, kakor

bi se izpod neba spuščali angeli, slaveč s pesmijo Boga na višavah in želeč mir ljudem na zemlji. Mimo naše hiše že hodijo ljudje v cerkev. Tudi mi se odpravimo in gremo.

Na belo pogrtnjeni mizi čaka poprtnjak z vencem jabolok vernih duš ob prižgani luči . . .

DR. JOŽA LOVRENČIČ

PRVO LETO SLOVENŠČINE V SREDNJI ŠOLI

NOVEMBRA in decembra se po šolah zaključuje letni pouk. Zadnja šolska ura se konča v vedrem razpoloženju. Pričnejo se šolske počitnice in nekaj mesecev ne bo več treba v učilnice. Tako gre leto za letom. Tudi odraslim je ta čas v prijetnem spominu kot del svetle strani mladosti.

Za nas avstralske Slovence pa je bila sobota 27. novembra 1977 pomemben mejnik — zaključek prvega leta pouka slovenščine v avstralskih državnih srednjih šolah. Zaenkrat smo v Melbournu še vedno edini, a ni dvoma, da bodo tudi naši rojaki v sosednjih državah dosegli vpeljavo. Vendar to ni lahko ter je treba mnogo trdega dela in priprav.

Na šoli v Maribyrnongu in na University HS so proslavili zaključek leta v svojih razredih. Učenci so prejeli spričevala in razredne fotografije, organizirali poslovilno "party", pa se še malo pomenili o tem, kako so se kaj odrezali in če bodo prihodnje leto še nadaljevali.

Pouk je bil v vsakem pogledu uspeh. Nekateri učenci so odlično dokončali razred. V mnogem to ni toliko zasluga poučevanja v tem šolskem letu, kot pa znanje, ki so si ga pridobili v etničnih šolah slovenskih organizacij, ali pa že doma. — Učenje je dolgotrajen proces, ki ga ni lahko zanesljivo meriti. Vendar smo si vsi lahko edini, da je bilo dobro in uspešno leto, vsem vredno povračilo za vložen trud.

V Box Hill H.S. je bila organizirana velika skupna šolska prireditev za vse jezike. Nastopili so študentje grščine, nemščine, italijanščine in seveda slovenščine. Naši so se lepo pripravili na to proslavo. Nastopili so večinoma v narodnih nošah z igro, petjem, plesom in deklamacijo. Dobro so se odrezali, čeprav ni šlo vse tako kot predvideno. Bilo je nekaj težav z zvočniki, pa tudi navdušenje ostalih skupin s ponavljanjem je prireditev precej zavleklo.

Na tej zaključni proslavi se je zbralo okoli tisoč ljudi, kar dobro za eno gimnazijo. Vse narodnosti so obložile mize s svojimi narodnimi specialitetami. Za res vesel zaključek so poskrbeli s svojo godbo "Veseli planinci".

Za prosvetne oblasti in učitelje je sedaj tudi čas za obračun izvršenega dela. Ugotoviti je dobre in pomanjkljive strani ter izdelati napotke za naprej. O tem se je govorilo na 2. letnem občnem zboru Združenja slovenskih učiteljev, ki se je vršil v novembru na Monash Univerzi.

Za utrditev pouka in nadaljnje uveljavljanje slovenščine bo potrebno še mnogo dela. Kljub opravljenemu dobremu delu je še več dela pred nami. Zato bo potrebno sodelovanje študentov, staršev, učiteljev in ostalih. Vsi bodo povabljeni v prvih mesecih pouka, da razpravljajo na skupnih sestankih in se dogovorijo, kakšne ukrepe bo podvzeti. Vse šolstvo je v veliki reorganizaciji. Le tako združeni lahko podvzamemo iniciativo in bomo kos tekočim vprašanjem.

Glede učnega gradiva smo zadovoljni. Sicer pa je bilo o tem že precej pisano. Prejeli smo jezikovne učbenike, berila, slovnice in slovarje. Za pestrost poučevanja so skrbeli učitelji, ki so izdelali razne križanke, rebuse, uganke ipd. Pomagali so si tudi s kaset-rekorderji in ploščami. V tem pogledu bo prihodnje leto precej lažje.

Za poučevanje v razredih je bilo nastavljenih šest učiteljev. Vložili so mnogo truda in jim gre vse priznanje za opravljeno delo. Prvo leto je bilo pač najtežje. Med letom so se večkrat sestali in obravnavali vprašanja študijskega gradiva ipd. Poučevanje slovenščine ni samo vprašanje poznavanja jezika. Za študenta je to nov predmet, ki mu ga je treba posredovati po metodi ostalega poučevanja, drugače mu lahko samo poveča težave.

Učenci so se vpisali februarja v zadovoljivem številu. Tekom leta jih je nekaj odpadlo. Odpadli so iz različnih vzrokov: nekaj iz pomanjkanja volje, zaradi preobremenjenosti v ostalih šolskih predmetih ipd. V zadnjem mesecu so bili izpiti in pa ureditev počitniške zaposlitve. Poleg tega so pa tudi vedeli, da so ocene v začetku novembra že zaključene. Zato na fotografijah, ki so bile snemane na predzadnji dan pouka, ni vseh učencev. Vendar je bil odstotek rednega obiskovanja zelo dober.

V naslednjem letu bomo morali posvetiti več pozornosti na obiskovanje šole. Vsi učenci niso radi hodili. Posebno tisti, ki ljubijo šport, ali se učijo privatno kakšnih drugih predmetov, kot so glasbene vaje ipd. Tu je vpliv staršev odločilen. Brez njihove volje in slovenske zavesti bodo otroci slejkoprej pozabili na rod, iz katerega izhajajo. — V doraščajočih letih le malokateri otrok ve, kaj mu bo v korist. Tudi ni vsak otrok nadarjen za jezik. Vendar se vsak lahko nauči, ako vложи v učenje nekaj truda. — Pouk na srednji šoli je sčasoma zahteven. Standard slovenščine na maturitetni višini mora biti enak drugim jezikom. Napačno bi pa bilo siliti k učenju študente, ki nimajo dovolj časa. Imeti morajo tako porazdeljen čas, da imajo v tednu tudi nekaj prostih ur za razvedrilo.

Učenje slovenščine zlasti v tujini ni lahko. Še manj, če starši pričakujejo hitre rezultate. Mnogi so pozabili na svoja mlada leta: kako dolgo so se morali učiti pod idealnimi pogoji.

Obisk slovenskega pouka bo najvažnejši pokazatelj našega kulturnega zanimanja in je na starših ter študentih, da se prijavijo v prihodnjem letu.

Mnogi starši povprašujejo, kakšen je položaj slovenščine v splošnem sestavu šolstva. Presenetljivo je, da si mnogi niso na jasnem. — Slovenščina se obravnava tako kot vsak drug jezik, ki se poučuje na srednji šoli. Otroci so ocenjevani ter dobijo sredi in na koncu leta spričevalo o svojem uspehu. Učenci pe-

tega in šestega razreda dobijo posebno diplomu za uspešno dokončan letnik in rezultati se pošljejo na šole, kjer obiskujejo redni pouk med tednom. O tem so že pisali naši časopisi in je bilo objavljeno na radiu. Ampak da je to resen pouk, so menda nekateri uvideli šele, ko so videli diplome podpisane od generalnega direktorja prosvete in od predstojnika oddelka.

Priznanje slovenščine kot maturitetnega predmeta ne bo vprašanje in smo za odobritev dobro pripravljeni. Dokler traja preureditev dosedanjega sistema, ni mogoče nič napraviti. Vendar so spremembe že na poti. Pred kratkim je Odbor za vstop na univerze objavil, da bi univerze zaenkrat zahtevale sprejemni izpit pod podobnimi pogoji kot HSC, pač pa bi se upoštevalo 20% šolskega dela. Maturo bi morali praktično polagati iz petih predmetov. Od teh bi se za prve štiri štelo 100%, za petega 50% in za šestega 10%. Glede petega ali šestega predmeta je bilo rečeno, da bi bile univerze sčasoma pripravljene sprejeti interne šolske rezultate. Tukaj so že dane možnosti za slovenščino. Seveda bomo delali za polno uveljavljanje slovenščine. O tem bodo imeli dokončno besedo univerzitetni strokovnjaki. Zagotovljena nam je pomoč nekaterih mednarodno uglednih slavistov. Na pouk slovenščine bo to vplivalo samo v toliko, da bo v višjih letnikih slediti določenemu učnemu načrtu.

Če se bo izkazalo, da je dovolj srednješolskih kandidatov za slovenščino, se bo odprl razred v Dandenongu in Geelongu. Ni pa tvegati, če ni za začetek vsaj 15 študentov.

V pogledu osnovnošolskega šolanja je podoben položaj. Redka krajevna naseljenost je vzrok, da ni mogoče formirati številčno dovolj močnega razreda na eni šoli. Ni pa ovir, da se slovenščina uvede, ako so pogoji, za to. Za naše tukajšnje razmere so vsekakor potrebne etnične šole pri slovenskih organizacijah. Prva je bila v Melbourne Slomškova šola. Že nekaj let imata tudi kluba Planica in Jadran reden pouk v

Učenci nižjega razreda
— University High School
(Učiteljica ga. Nataša Vincent)

Učenci višjega razreda
— University High School
(Učiteljica ga. Marija Bosnić)

Učenci nižjega razreda
— Box Hill High School
(Učiteljica ga. Dragica Gelt)

Učenci višjega razreda
— Box Hill High School
(Učiteljica ga. Lucija Srnc)

svojih prostorih. Prav tako razvijajo v Geelongu svojo šolo. Vsi klubi so v direktnem stiku z ministrstvom n.pr. za prejem podpore. S tem se krepí demokratična samoiniciativa naših organizacij. Moralna vrednost priznanja je pri tem morda več vredna, kot denarna pomoč za šolski inventar in ostale šolske potrebščine, čeprav se šole ne branijo podpore enega ali dveh tisočakov.

Prav letošnje šolsko leto v srednjih šolah je pokazalo, kako dobro pripravljajo učence. Čas bo pokazal, da je njih delo bolj dragoceno kot pa marsikatera tedenska veselica. Saj je to tudi potrebno, ampak umestno je dati besedo priznanja onim, ki se trudijo s poučevanjem po slovenskih organizacijah.

Dovolj je dela za vse in je upati, da bomo pritegnili iz vrst slovenskih staršev posameznike, ki bodo lahko v raznih odborih zastopali naše skupne težnje na področjih, ki so povezana s šolstvom. V Avstraliji je

pač tako, da so priprave važnejše kot poznejše delo. Dobra priprava in utemeljeni razlogi so večinoma najhitrejša pot do uspeha.

Slovenci v NSW se trudijo, da izposlujejo pouk slovenščine. Zbrali so dovolj študentov in učiteljev, mi smo jim pa tudi šli na roke, kolikor se je dalo. Je pa vprašanje procedure in zaenkrat izgleda, da se bo tam še malo zavleklo.

Upajmo, da bodo kmalu sledili z uvedbo slovenščine tudi v Canberri in Adelaidi. Morda jih bo naš uspeh opogumil.

V Melbournu se bo vršilo vpisovanje za prihodnje šolsko leto na vseh treh šolah v soboto dne 11. februarja 1978, od devetih do enajstih dopoldne. Letošnji učenci se morajo vpisati, če želijo nadaljevati. Pravtako se morajo prijaviti vsi novinci, ki bi radi pričeli s poukom. Redni pouk se bo začel teden kasneje.

A.L.C.

Učenci nižjega razreda
— Maribyrnong High School
(Učiteljica ga. Magda Hribernik)

Učenci višjega razreda
— Maribyrnong High School
(Učiteljica ga. Vesna Iskra)

Betlehemiški samogovori

GOSTILNIČAR

TUDI če bi imel še kakšno sobo prazno, bi je ne dal temu paru. Sumljiva človeka! Pravita, da sta mož in žena, toda jaz nisem šele od včeraj in mene ne bo nihče vlekel za nos.

On je prestar* in ona premlada. Kakor je videti, je nosna . . . Najbrž je to njen oče, ki jo je odpeljal iz svojega mesta, da bi se izognil škandalu. Toda moje prenočišče je pošteno in tu nočem tajnih porodov.

Po drugi strani pa se mi spet ne zdi, da bi ravnal z njo kot s hčerjo. Gleda jo, kot da bi bila sveta, z nekim izrednim spoštovanjem. Verjetno je kakšen služabnik, ki so mu zaupali vso to nečedno zadevo . . . Na vsak način ni njen mož.

In vendar ima ona tako čist in nedolžen pogled, kot da bi je ne moglo biti ničesar sram . . . Zdi se mi, da gre že zelo h koncu . . . Kaj je vse zunanji videz! Pa še zaupaj ženskam! Videti je kot najbolj nedolžna devičica, pa bo vsak čas mati. Dobro, da sta odšla!

Kakor da bi to še ne bilo dosti, dišita tudi po mi-zeriji. V svojo hišo pa nočem ubožcev. Navsezadnje bi se zadržala tukaj lahko ves mesec po porodu, potem pa bi mi rekla, da nimata denarja za kvartir.

Če bi prišla lepo oblečena in s polno bisago, bi morebiti še našel kje kakšen kotichek zanj. Hlapec bi se umaknil spat v hišo svojih sester za nekaj noči. . . Da, za denar bi se vse uredilo. Toda ona je oblečena tako, da bi me bilo sram, če bi takšna hodila moja žena; on pa nosi plašč, ki je gotovo starejši od njega. In poleg tega bi njeni porodni kriki — in potem otrokovo jokanje — vznemirjali moje goste. Lepo zadoščenje za dobroto, če bi imel navsezadnje prazno prenočišče zavoljo takih skrivnostnih postopačev! Pravita, da ste Galilejca iz Nazareta, toda vsi vemo, da iz Nazareta ne pride nič dobrega.

Prav sem storil, da sem ju odpodil! Bosta že našla kje kakšen kotichek, preden pade noč.

GOSPODAR HLEVA

REKEL sem jima res, da se lahko vselita, pa mi je skoraj žal. V gostilni ju niso hoteli in nista vedela, kam naj položita svoje kosti k počitku . . . Mehak sem, pa sta me pretentala. Posebno ona me je ganila s svojim ponižnim obrazom, resda nekoliko boljno milim; pa z očmi deklice, ki je prišla s svetlejšega sveta kakor je naš. In zdi se, kot da bi stiskala k

prsim veliko skrivnost, na način, kakor druge stiskajo rože. Tako nedolžna, brezmadežna in čista; nemogoče se zdi, da bo vsak čas rodila . . .

Nisem ju mogel odgnati ponoči in v tem stanju. Morda sem storil slabo, toda zdaj je, kar je. Molče sta se nastanila v hlevu. Kakor da molita brez besed, ali pa pričakujeta čudeža.

Tudi stari se mi zdi pošten mož. Pazi na žensko, spoštljivo jo ogleduje, kakor da je ona kraljica in on gospod, spremenjen v sužnja. Romata po svetu sama: brez služabnika, brez žene, ki bi bila tej mladenki v pomoč, ko pride njen čas. Kako jima je prišlo na misel iti na popotovanje prav v času, ko le še malo manjka do poroda? Ne kaže pametnega moža to, da vodi po ulicah v tem mrzlem mesecu in v teh okoliščinah takšno ubogo stvarco. Seveda: popisovartje . . .

Kratkomalo nisem imel moči, da bi ju odpodil. Hlev je star in umazan, vendar se bo že našel kakšen kotichek, kamor se bo dalo vleči. In živali v njem vedno dajo nekaj toplote. Čeprav sem se morda zmotil, sem storil to iz dobrega namena. Menda me Gospod zato ne bo kaznoval. Čutil sem, kakor da me je neki glas naravnost prisilil, da prenočim ta uboga izgubljenca. Daj Bog, da bi se izteklo vse dobro, zanju in zame!

ZAOSTALI PASTIR

KAKŠNA naglica je zajela moje tovariše, ko so govorili s temi mladimi neznanci! Jaz sem že starejši in ne morem teči tako hitro kakor oni, zato pa poznam svet boljše od njih.

Kdo so bili svetli mladci? Tu, v tej deželi jih takih še nisem videl. Rekel bi, da so potemtakem tujci — in tujcem ni dosti zaupati. Najprej jih je treba

* Jezusov krušni oče Jožef je bil v resnici mlad mož, četudi ga navadno slikajo pri jaslicah in ga tudi stare božične pesmi opevajo kot ostarelega moža s sivo brado. Verjetno ga je zato tudi pisatelj teh samogovorov sprejel kot takega.

preizkusiti, potem jim šele verjeti. Ti pa — nič! Kar v dir, ti moji tovariši. Že po prvih besedah, ki so jih čuli od njih, so dvignili roke kot peruti in tako stekli, da so delali veter za sabo.

Ti mladci — kar je res, je res — tudi niso bili videti ljudje kot mi. Bili so osvetljeni v obraz in obleke, da ni bilo mogoče uganiti, odkod je prihajala svetloba. Niso imeli svetilk v rokah, pastirski ognji so že ugasnili in lune ni bilo. In vendar se je zdelo, kot bi stali pred žerjavico, nenavadno razžarjeni. Morebiti so bili duh Gospodov, morebiti prikazni — ali lahko tudi zli duhovi, ki tavajo ponoči . . .

Pastirji pa so stali pred njimi z odprtimi usti, jih poslušali in kar požirali vase. In kaj so zvedeli? Da se je tam doli v votlini ta hip rodil Kralj! No, kolikor vem v teh šestdesetih letih, se kralji rojevajo v palačah po mestih, ne pa v hlevih in jaslih, sredi zasmrajenih živali!

In kakor sem slišal, je ta novorojeni Kralj pravi potomec Davida in je Sin božji! Toda naš Bog, kolikor vem, nima sinov. Je Edini, stvarnik neba in zemlje, in ni drugih bogov kot On sam. Kar pa se tiče Davidove družine, bi sodil, da zdaj po stoletjih ni ostala na zemlji niti senca njegovega rodu. Ti pa beže kakor norci, prepričani, da bodo videli čudež!

Vendar, kljub vsemu: tudi jaz bom pošepal tja dol, ker . . . kdo ve . . .

ZAPUŠČENE OVCE

PREBUDILE smo se od svetlobe, ki ni bila ne sonce in ne ogenj, pastirji pa so začeli teči. Ne vemo zakaj in ne vemo kam.

Kaj bo, ko bo zvedel njih gospodar?

Zakaj so zbežali od nas prav v tej nočni uri? Če bi nas zapustili za dne, bi bilo manj slabo. Lahko bi šle v tisto žito tam doli in bi se okoristile s to njihovo kaprico. Toda za dne je tako, da vsakega, ki se približa žitu, zapode z vpitjem in palico. Zadovoljiti se moramo z redkim zelenjem, ki se skriva med skalovjem. Zdaj pa, čeprav so pobegnili vsi pastirji, ne moremo iz našega ograda in ne moremo na prepovedano pašo.

Moramo ostati tukaj, tresoč se malo od mraza in malo od strahu. Na nas pazijo, ko je sonce in ko ni nobenega blizu; zdaj pa, ko je tema in vse polno nevarnosti, so izginili naši varuhi. Toda prav noč je najbolj nevarna: tedaj ponavadi prihajajo volkovi, šakali in vse vrste naših sovražnikov. Joj, vsak hip nas lahko napadejo te zveri krvavih oči in nas bodo brez usmiljenja podavile! Lahko pridejo tudi tatovi — pokradli bi nas in naše mladiče ter prodali bogvekam! In vse to zaradi teh preplašenih pastirjev: z vso naglico so stekli, ko so slišali one mladeniče. Lepi stražarji! Nas tepejo podnevu, ponoči pa nas puste brez zaščite . . .

Ljudje se najprej domišljajo, da so bogvekaj, po-

tem pa v hipu izgube glave. Me smo ubogljive, smo dobre, smo tihe — oni pa nam kažejo hvaležnost na tak način. Zdaj ko smo zbuje, čutimo, da nam po črevah kruli — zvečer smo imele slabo pašo — in ga ni, ki bi nam obnovil spanje.

BABICA

LE ZAKAJ so me prišli klicat opolnoči, če me pa ne potrebujejo? Pride stari, trka na vrata kakor da bi jih hotel razbiti, in moleduje, naj brž vstanem. Pripoveduje mi, da bo njegova žena vsak hip rodila, a nima nikogar, ki bi ji stal v pomoč. Jaz, neumnica, sem se dala pretentati in sem šla za njim. Mislija sem, da bo porod v hiši kake sorodnice ali vsaj v gostilnici, pa me pelje v majhen, zapuščen in napol podrt hlev izven mesta. Ustavi se in mi reče: "Tukaj!" Nisem hotela niti vstopiti. Nisem vajena hoditi v tak stan. Matere, ki jim pomagam, so gospe, plemenite betlehemske dame. Ta ženska pa se je spravila v hlev! Mora biti že uboga in nesrečna, begunka, morda celo grešnica, ki se skriva . . .

Kljub temu sem se ojunačila in vstopila. Ko sem prišla že sem, naj pa še zaslužim kakšen denar, čeprav je bil stari videti vse kaj drugega kakor bogat. Toda — kaj vidijo moje oči? Mati, vsa mirna in nasmejana, že sedi na robu jaslic kakor da se ni nič zgodilo. In tam gori v senu neki lep mladenič, ki me gleda v oči in od katerega je svetel ves prostor! "Torej, kaj?" sem se vprašala. Kaj pomenijo ta čudna presenečenja? Zakaj ste me vrgli iz postelje, kjer sem tako sladko spala, če je že vse prešlo?

Onadva, mož in žena, se spogledata in mi ne odgovorita. Nato sem ugotovila, da je ta mladenka rodila brez bolečin, brez sile. In sama, brez pomoči kogarkoli, medtem že, ko me je stari iskal. Nisem mogla premagati jeze in sem jih jima povedala, kar mi je prišlo na jezik.

Toda žena je bila čudovito lepa s svojim detetom. In zdelo se mi je, da se mi dete smehlja kakor da bi me hotelo pomiriti. Stari mi je hotel stisniti nekaj kovancev v dlan, toda jaz jih nisem mogla vzeti. Odšla sem in zaloputnila vrata.

To niso ljudje kakor mi in se nočem dotakniti niti njihovega denarja. Morda se motim, toda v vsem tem je nekaj čarovnije. Nikdar ni bilo slišati, da bi kakšna žena rodila na tak način, brez bolečin in pomoči. In ta novorojenček: saj gleda kakor odrasel mož . . .

In to, da so me zbudili v tej uri in v tem mrzlem vetru, da potem pritečem, ko je že vse končano! Jutri na vse zgodaj bom povedala na občini in naj ne bom to, kar sem, če ne uspem, da izženo iz vasi te tuje vagabunde!

VOLIČEK

KDO je dal tema dvema pravico, da vdereta v mojo stajo? Prvič je, da ju vidim. Mladenka ni žena hlevarja in oni stari ni hlevar. Pa se vendar vedeta

kot gospodarja staje in sta se polastila celo jaslic s senom zame. Kakšen način vdiranja pa je to?

Kaj je to, kar sta položila v jaslice? — Že vidim. Je sin te žene, fantek, pravkar rojen. Toda kako različen od vsch drugih! Nikdar v svojem življenju še nisem videl takega otroka. Ne joka kakor drugi otroci; ne spi, ne stoče, ne vrešči . . . Ima odprte oči — velike, jasne kakor nebo v aprilu. Ne dela vtisa kakor navaden otroček, temveč kakor nekakšna prikazen, nekakšen majhen Božiček, ki je po pomoti padel z neba na naše suho ščavje.

Nikdar dozdaj nisem opazil, kako umazan in temen je moj hlevček. Sram me je, da nimam drugega prostora, bolj vrednega zanj. Zdaj vidim pajčevine, ki jih doslej še nisem opazil. Tramovi so trhli. Strop in pod sta črna in polna vlage.

Je mogoče, da je tako čudovita stvarca našla to zasvinjano stajo za kraj svojega rojstva na svet? Od njega sije toplina in ljubka vonjava, ki se razlivata po vsem hlevcu ter razsvetlujeta srca. Ljudje niso takšni niti tedaj ne, ko se rode. Ljudje so trdi, surovi, kruti in žalostni . . .

Glej, zdaj se otroček smehlja. Zdi se mi, da bi rad govoril. Opazil je, da ga gledam in mi je hvaležen za to. Ni ga strah pred mano. Skoraj bi rekel, da me ima rad, da me hoče tolažiti. V nobenem človeškem pogledu še nisem videl takega izraza.

Sem že star vol in sem delal že toliko časa, da si moje kosti naravnost žele počitka. Toda zanj bi rad storil, kar bi on hotel: nosil bi ga na hrbtu v gore ali pa bi zanj preoral vsa polja v Judeji!

Kaj morem storiti zanj? Kako naj bi mu razodel svojo hvaležnost? Da ga grejem s svojo sapo? Toda, ali sem vreden — jaz, tovarna žival — da se približam temu telescu, ki se svetlika v čudežni luči iz mojih jasli?

VRABEC NAD STREHO

NE RAZUMEM tega, kar se godi nocoj. Luč nad mano, luč pod mano. Zdi se, da se dani, toda ta luč ni svetloba sonca. Mislim, da še ni dolgo, kar sem legel v gnezdo in noči v tej dobi niso kratke.

Tu je nekaj čudnega! Slišim glasove nad sabo v hlevu, pa še nad sabo na nebu — ne vem od koga. Je mogoče, da so ljudje začeli letati po zraku tako kakor mi? Če je res, je to naš polom!

Gotovo je, da ne morem spati in da si bom šele jutri rano mogel poiskati v ostankih kakšno zrno, da ne poginem od gladi. Ti glasovi in ta svetloba nikakor nista v moj prid.

V drugih nočeh je vedno vladal mir. Res ne vem, zakaj se ljudje trudijo, da v teh poznih urah motijo ubogega vrabca, ki se mora podnevi neprestano poditi od kraja do kraja, da se obdrži pri življenju? Zakaj me ne puste mirno spati, kakor jih pustim jaz?

Neverjetno, toda ti grdi velikani na dveh nogah, se zdi, nas hočejo kaznovati. Ali nas love in zapirajo

kot ujetnike, ali pa pobijajo. Ker pa nismo njih misli, nas motijo s strahom celo v sanjah . . .

OSLIČEK

BOG je hotel, da pred smrtjo vidim še čudežne stvari. Vse noči živim tu notri v temi zgaran in žalosten. Mislim na svoje bedno životarjenje, ko mi delata družbo le mukajoči vol in škrtajoča miš v steni.

Zdaj pa se mi zdi nenadoma, da sem v samem srcu stvarstva. Blesk, ki se razliva vseokrog, pesem, ki pada z neba, ta žena, lepša kot vse druge na svetu, in dete, katerega vzljubi slednji, ki ga vidi! . . . Nisem sentimentalni kot moji beli tovariši, niti vražar, kot moj gospodar. In vendar me ima, da bi pokleknil na kolena, kakor to delajo pastirji, ki se stekajo sem, kakor da jih je poklical sam Bog.

Jaz sem tudi videl svoje v življenju. Šestkrat sem bil v Jeruzalemu, nekoč sem prišel celo do Damaska. Toda nikdar nisem srečal kaj tako razkošnega kakor tu, nikdar se nisem čutil tako srečnega, kakor se počutim to noč.

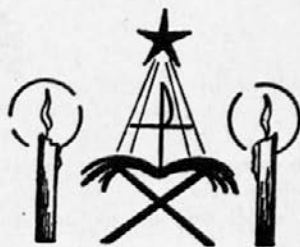
Tu je mlada žena, ki sklanja svoj blede in čudovito lepi obraz nad sad svojega telesa in ki me gane, da bi jokal ne vem od kakšne nežnosti. Tu je stari človek, ki gleda ženo in otroka, kakor da sta ovita v lepoto najlepših sanj. In tu so pastirji, katerih lica so osvetljena bolj od veselja kakor od trepetanja. In to naj bo sladko Dete, položeno v jaslice, ki gleda okrog stoječe, kakor da bi jih hotelo pritegniti nase, kakor da bi jih rado vse skrilo v svoje srce . . .

To Dete gotovo ni sin človekov. Slišal sem od pastirjev, da jim je bilo oznanjeno rojstvo Boga! Čim bolj ga gledam, bolj verjamem v to. Ljudje nimajo takih oči, ne izžarevajo takega bleska.

Če pomislim, da sem ga s svojimi očmi videl, kako se je rodil — jaz, ubogo tovarno živinče, od vseh preziran!? Po kakšni skrivnosti je hotel začeti življenje v teh neprikladnih jaslih, namenjenih samo našim lačnim gobcem? Po kakšnem skrivnostnem naključju sem mogel biti priča tako neverjetnega čudeža: rojstva Boga?!

Sem zadnji izmed živali na zemlji, sem samo ubogi osliček, odrte kože in starih kosti, pa me nisi odpodil stran. Dete, dovoli mi, da te tudi jaz ljubim — Njega, ki si je nekoč zaželel ustvariti tudi mene!

Poslovenil td

Ob spominu naše neodvisnosti

TUDI LETOS so v Sydneyu proslavili obletnico proglasitve slovenske neodvisnosti in sicer v petek 28. oktobra zvečer — Parsley Bay Room, Sydney Hilton Hotel. Vsaj ena proslava te vrste v Avstraliji — četudi nekako tiha in v zaključeni družbi, da zavednega Slovenca skoraj boli. Kaj ni praznik vreden, da bi bil vsem pri srcu? Kaj res ni v nas toliko korajže, da bi se za tak dan zbrali množično okrog slovenske zastave in pokazali svojo zavest ter pripadnost? Kdo nam vtepa v glavo, da je proglasitev naše neodvisnosti leta 1918 zgolj "politika", ki se nas in naših nepolitičnih društev ne tiče? Čudna zadeva, ki jo zaveden izseljenec težko razume. Še toliko manj ob dejstvih, da nam vsem skušajo vrinjati nove datume spominov, ki naj zasenčijo 29. oktober.

Letošnjo proslavo je vodil g. Fredi Brežnik. Med častnimi gosti je bila Hon. Edna Roper, namestnica vladnega vodje v zgornji zbornici, gospa Nadja Cuthbertson, načelnica N.S.W. oddelka za narodnostne zadeve (njena mati je Slovenka), p. Valerijan kot zastopnik slovenskih izseljenskih duhovnikov, g. Falež iz Canberre, ter predstavniki sedmih narodnih skupnosti, ki so se odzvali vabilu. Gospod Brežnik je prebral brzojav rojaka Miše Lajovica, v katerem je senator opravičil svojo odsotnost zaradi službene dolžnosti izven N.S.W., obenem pa izrazil čestitke in upanje, da bodo Slovenci ohranili svojo kulturno dediščino.

G. Vladimir Menart, član Narodnega odbora za Slovenijo, je v kratkem nagovoru podal značaj 29. oktobra, tega najpomembnejšega datuma v slovenski zgodovini. Tu podajamo nekaj njegovih misli.

"... Takrat so Slovenci pretrgali zvezo, ki je v eni ali drugi obliki trajala enajst stoletij, od časov, ko je Karel Veliki vključil slovenske zemlje v svoj karolinški rimski imperij. V dolgih in uničujočih vojnah proti Karlu Velikemu je slovenski narod izgubil

svoje plemstvo te bil ponižan za tisoč let na raven sužnja pod nemško govorečimi fevdalnimi gospodi. Proti vsem pritiskom in prav na čudežen način so pa Slovenci ohranili svoj jezik in s tem tudi svojo identiteto. Ko je nastopila zarja osvoboditve, so Slovenci mogli v razdobju nekaj generacij obnoviti svoj narodni značaj, se popolnoma narodno razviti in se postaviti v vzporedje z drugimi narodi na vseh področjih človeškega udejstvovanja. Zato mi Slovenci nismo nikdar gledali na jezik kot samo sredstvo komunikacije. Za nas je bil vedno živa sila, zaklad, ki ga je treba čuvati, da obstanemo pri življenju in ohranimo svojo identiteto. (...) Proglasitev neodvisnosti leta 1918 je bila rezultat odločitve slovenskega naroda ohraniti svojo identiteto in ista odločitev ohraniti svojo identiteto kot slovenska skupnost v Avstraliji danes določa naše delovanje v tej deželi. (...) Lepo smo se tu prilagodili in smo srečni ter hočemo dodati svoj delež, da bo Avstralija močna in napredna. Ne skrivamo pa dejstva, da hočemo ohraniti svojo identiteto in ohraniti svoj jezik. Ljudje, ki mislijo, da bi morale različne narodnostne skupnosti izgubiti svoje identitete, so v veliki zmoti. Nihče ne more biti lojalen amorfni masi ljudi, kar bi bil rezultat izgubljenih identitet. Prepričani smo, da smo z lojalnostjo do svoje skupnosti v Avstraliji lojalni Avstraliji kot celoti. Slovenci smo prepričani, da smo dobri naseljenci in smo ponosni, da smo dobri sosede. Nismo zaprti sami vase v svojih skupnostnih naporih. Vemo, da smo premajhni, da bi mogli vse sami doseči. Vemo, da s tem, ko pomagamo drugim, ustvarjamo pogoje, ki bodo končno tudi nam koristni.

Danes, ko proslavljamo simbol naše odločitve ostati Slovenci tu in kjer koli na svetu, nas tudi veseli, da nas spremlja blagoslov. Smatramo za naš največji blagoslov dejstvo, da imamo povsod prijatelje, kakor dokazujejo predstavniki drugih skupnosti, ki so prišli nocoj sem, da se pridružijo naši proslavi."

Govorila je tudi gospa Roper in poudarila, da so se časi spremenili: danes se od narodnostnih skupin v Avstraliji pričakuje, da ohranijo svojo zavest, kulturo in izročilo. G. Barraclough pa je pohvalil Slovence za njihov prispevek Avstraliji. Oba sta izjavila, da bi se ministrski predsednik kakor vodja opozicije rada udeležila proslave, če bi dobila pravočasno povabilo, tako pa sta bila za ta večer že oba zadržana.

— Naše krščansko prepričanje je, da večje omike ne more dati narodu vsa posvetna učenost, nego mu jo je prinesla katoliška vera.

— Vsejmo dobro seme! Bog bo pa dal svoj blagoslov.

DR. JANEZ E. KREK

5. decembra 1977

Fr. Basil Valentin O.F.M. in Fr. Stan Zemljak O.F.M.
Baraga House — 19 A'Beckett St., Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House — 4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

Eden lepih prizorov med našo birmo

Kar prehitro je prišlo leto okrog in zopet je tu

BOŽIČNI SPORED:

MELBOURNE: Božično spovedovanje bo že pred mašama na nedeljo pred božičem (18. dec.), da ne bo pred polnočnico preveč navala.

Sobota 24. decembra, božična vigilijsa: Prilika za spoved je ves dan, samo pokličite patra v Baragovem domu. Večerno spovedovanje od devetih do deset minut pred polnočjo. **Opolnoči:** otroci spremljajo Jezusčka s svečkami do jasic v votlini. Sledi blagoslov jasic in polnočna maša na prostem. Po polnočnici spovedovanje. — V slučaju slabega vremena bo polnočnica seveda v cerkvi.

Glede polnočnice še tole: Kdor pride k polnočnici, naj res sodeluje in spremlja bogoslužje. Zbiranje za cerkvijo na igrišču med glasnim govorjenjem in smehom, kajenjem in celo pitjem naši skupnosti ni v čast, obenem pa zelo moti službo božjo. Kdor nima name na biti pri polnočnici, naj raje ostane doma! Starejši lepo prosim, da dajo dober zgled mlajšim: boizen postajanja za cerkvijo je žal zelo nalezljiva.

Nedelja 25. decembra, BOŽIČ: Maše imamo ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu pri votlini) in ob petih popoldne. Pred vsako mašo je tudi prilika za spoved.

Ponedeljek 26. decembra, Štefanovo: Maša ob osmih in ob desetih ter tudi prilika za spoved.

V petek po božiču je to leto praznik SVETE DRUŽINE: večerna maša ob pol osmih.

Nedelja 1. januarja, NOVO LETO: Maše ob osmih, ob desetih (ob lepem vremenu pri votlini) in ob petih popoldne (če pri votlini, zavisi od vremena in števila ljudi). Pred mašami spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, East Keilor, Avondale Heights . . .) ima priliko za slovensko spoved v cerkvi Srca Jezusovega na **petek** pred božičem (23. dec.) od sedmih do osmih zvečer.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Yarraville, Altona, Newport . . .) ima slovensko spoved v cerkvi sv. Leona Velikega na **četrtek** pred božičem (22. dec.) od pol sedmih do osmih zvečer.

SPRINGVALE in okolica (Noble Park, Clayton, North Springvale, Oakleigh, Cheltenham . . .): Slovensko spovedovanje na **četrtek** pred božičem (22. dec.) od 7.30 do 8.30 zvečer. Cerkev sv. Jožefa (St. John's Ave.).

GEELONG in okolica: Slovenska spoved je v cerkvi Svete Družine, Bell Park, na **petek** pred božičem (23. dec.) od pol sedmih do osmih zvečer.

WODONGA in okolica: Slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga East, na večer **srede** pred božičem (21. dec.) od sedmih do osmih. Povejte še drugim, ki nimajo Misli!

MORWELL in okolica: Tamkajšnji rojaki bodo imeli slovensko mašo na **nedeljo** pred božičem (18. dec.) ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Prilika za slovensko spoved pol ure pred mašo.

BERRI, S.A. in okolica: Prilika za slovensko spoved bo na **torek** pred božičem (20. dec.) od pol sedmih zvečer, nato sveta maša.

Tasmanjski Slovenci so imeli obisk p. provinciala s p. Stankom na nedeljo, 4. decembra, kar je nedo-mestilo običajni božični obisk.

Vsem rojakom želi naše versko središče obilo božičnega doživljanja, srčnega miru in zadovoljstva. Izrabite gornje prilike, da se duhovno poživite, opravite spoved v domačem jeziku in prejmete za božič sveto obhajilo! Tudi običajno božično pismo bomo zopet razposlali na vse znane naslove, vsem božičnim darovalcem za vzdrževanje našega verskega središča pa že zdaj iskren Bog plačaj!

● **Nedelja Kristusa Kralja** (20. novembra) nam je prinesla lepo slovesnost. Birmo je prejelo 31 slovenskih otrok, katerim so se pridružili tudi štirje odrasli, ki tega zakramenta še niso prejeli. Birmoval je s

posebnim dovoljenjem naš gost p. provincial. Lepo okrašena cerkev je kar dihala slovesno razpoloženje, od katerega smo prav vsi prejeli svoj del. Na ta dan smo se pripravili s tridnevno, ki jo je vodil p. provincial in je bila kar vse dni lepo obiskana. Tako so bili dobro pripravljeni tudi starši, ne le birmanci, ki so vse leto redno hodili k pouku.

Po maši smo se vsi zbrali v dvorani, kjer so članice Društva sv. Eme postregle birmancem, staršem in botrom. Mize so bile polne po zaslugi mamic birmancev, Frank Meh je imel pa tudi polno dela s fotografiranjem, da bo dan ostal vsem v najlepšem spominu.

● Zelo veliko se nas je zbralo na prvo novembrsko nedeljo na keilorskem pokopališču k skupni molitvi za rajne. Seveda, saj je tudi grobov vedno več. Vedno težje vse najdem in pokropim — še čas enega rožnega venca skoraj ni več dovolj. Letos je molitve vodil p. provincial Polikarp, ki je nekaj dni prej dopel iz Adelaide; takoj smo ga vpregli v delo.

Pokopališka nabirka je za vzdrževanje skupnih grobov prinesla \$67.80. Vsem iskrena zahvala!

● P. provincial je po obisku pokopališča s p. Stan- kom odšel v Morwell, kjer je imel zvečer slovensko mašo. Tamkajšnji rojaki so pripravili domače srečanje tudi izven cerkve. — Na drugo novembrsko nedeljo je naš gost maševal v Geelongu, popoldne pa v St. Albansu. Geelongskim rojakom se zahvaljujem za sprejem in kosilo, ki so ga pripravili v Cankarjevem domu. — V tednu po birmi je p. provincial vodil duhovne vaje za slovenske sestre; tudi vse tri iz Sydneja so se jim pridružile. Naslednji teden pa smo ga za nekaj dni duhovne obnove porabili slovenski patri. Spet smo bili enkrat vsi skupaj, saj nas drugače ločijo kar hude razdalje.

● Zelo lepo domačo slovesnost, tako v cerkvi kot po bogoslužju v dvorani, smo imeli na nedeljo 27. novembra. Naš bogoslovec **br. Bernard Golčnik**, ki študira v semenišču v Box Hillu, je napravil slovesne, večne obljube. P. provincial je sprejel njegovo odpo- ved vsaki osebni lastnini, skupaj z obljubo redovne pokorščine in obljubo čistosti. Vsi mu iz srca čestitamo in mu želimo vztrajnosti na nadaljni poti novi maši naproti.

Brat Bernard je doma iz zgornje Savinjske doline, blizu Mozirja, ter je lani prišel med nas. Gotovo je na dan obljub ob sebi pogrešal mamo, svoje štiri brate in sedem sester (oče in dve sestri pa so že pokojni), ki so vsi daleč za morji v domovini.

Po obljubah in maši smo se zopet vsi zbrali v dvorani na domačo zakusko. Zahvala vsem, ki so prispevali z jedili, članicam Društva sv. Eme pa za po- strežbo.

Med gosti je bilo kar precej avstralskih sobratov, zlasti bogoslovcev iz Box Hilla, s katerimi brat Ber- nard študira. Med nami je bil ta dan tudi senator Lajovic.

● Septembrska radijska oddaja na 3EA v pripravi verskega središča je bila posvečena slovenski knjigi, oktobrska pa pripravi na birmo. V novembru smo imeli na radijskih valovih razgovor z našim gostom p. provincialom o njegovih vtisih med nami in o življenju Cerkve na Slovenskem. Menim, da nam je p. provincial povedal marsikaj zanimivega.

Prihodnja oddaja bo božična, po dogovoru že na ponedeljek pred božičem namesto po praznikih. Dru- štvu "Planica" hvala za razumevanje in zamenjavo časa!

● Dne 3. novembra je v bolnišnici v Footscray podlegla operaciji 75-letna gospa **ALOJZIJA FRAN- DOLIČ** r. Mihelj. Vse življenje je iz srca služila Bogu ter dajala izredno lep zgled krščanskega življenja. Pokojnica je bila rojena 1. avgusta 1902 v Vipavski do- lini, vas Preserje. Leta 1931 se je v Trstu poročila z Emilom. Živela sta v Nabrežini pri Trstu, kjer je veliko pomagala pri farni cerkvi. Prav to je v Avstra- liji silno pogrešala, saj ji zaradi razdalje in odvisno- sti glede prevoza niti udeležba pri slovenski maši ni bila mogoča. Zato pa je bila zadnja leta zelo vesela vsakega obiska slovenskega duhovnika, ki je njej in bolnemu možu pogosto prinašal sveto obhajilo. V Trstu je bila tudi članica Apostolstva molitve, ter je obve- znosti zvesto držala do smrti.

Sin je Frandoličevim umrl mlad v Trstu, hčerka se je poročila in se izselila v Avstralijo. Pokojna Lojzka se je z možem odpravila za njo v juniju leta 1960 na ladji "Neptunia". Tako sta se pridružila Venier- jevi družini, ki si je postavila svoj dom v Avondale Heights, lani pa se preselila v Heidelberg.

Krsto z zemskimi ostanki pokojne Alojzije smo pripeljali v slovensko cerkev na nedeljo 6. novembra ter zvečer ob krsti zmolili rožni venec. Pogrebna maša je bila naslednji dan, nato pa je sledil pogreb na keilorsko pokopališče. Tam bo blaga pokojnica ča- kala vstajenja, da prejme končno plačilo za bogato življenje. Prepričani smo, da njena duša že uživa Boga, kateremu je tako vdano služila.

Počivaj v božjem miru, draga mama! Pogrešali te bomo vsi, ki smo te poznali. — Sožalje možu Emilu in Venierjevi družini!

Na soboto 19. novembra popoldne pa je v Queen Victoria Hospital-u v Melbourne končala svoje dolgo- trajno trpljenje gospa **ANA CAMPANER** r. Len- kič. Gospod jo je vzel k sebi po preizkušnji hude bo- lezni, ki jo je popolnoma izčrpala, obenem pa jo pripravila, kot se zlato preizkuša v ognju, za nebesa. Med boleznijo je prejela večkrat sveto maziljenje in bila okrepljena z božjim Kruhom ter je res vdano prenašala bolečine. Čudovit zgled kristjana vsem, ki so jo obiskovali.

Blaga pokojnica je bila rojena 9. januarja 1920 v Breginju. Leta 1940 se je v Kobaridu poročila z Umberto, doma blizu Piave. Z dvema sinovima, Lu- cianom in Marijem, sta po vojni preživljala pet let

po raznih begunskih taboriščih — Bagnoli, San Antonio, Capua — in končno se je družinici odprla pot v Avstralijo. V novo deželo so dospeli 28. avgusta 1955 na ladji "Sorento" in se nastanili v Melbournu, kjer so si pripravili mirno življenje in lastni domek.

Mašo za pokojno Ano je bila opravljena v slovenski cerkvi, molitve ob krsti pa smo imeli na sredo 23. novembra v kapeli Pogrebnega zavoda Tobin Bros. v Malvern. Sledil je pogreb v Springvale.

Ob izgubi blage žene in dobre matere izrekamo družini Campaner naše iskreno sožalje, pokojnico pa priporočam v spomin pred Gospodom.

● Zelo lepo slovesnost je pripravil tukajšnji "Primorski socialni klub Jadran" na prvo decembrsko nedeljo: predsednik Herman Jaksetič me je v imenu odbora naprosil, če bi prišel na zemljišče kluba maševat in blagosloviti "Kočo", kot pravijo svoji ravno dograjeni dvoranici. Z veseljem sem se odzval in imeli smo lepo popoldne, na katerega se je zbralo kar precej rojakov. Oltar so pripravili na prostem pred vhodom v "Kočo". Moram reči, da je bilo petje, četudi brez vaje, zelo ubrano. Tudi obhajil je bilo precej. Ob tej priliki je Jadran naročil celo posebne podobice, ki bodo člane spominjale na blagoslovitev. A gotovo bi jim slovesnost tudi brez njih še dolgo ostala v spominu, toliko lepega domačje-verskega je to popoldne kar privrelo na dan.

Presenetilo me je, ko sem ob vhodu na zemljišče videl napis, da pobirajo za naš Sklad doma počitka, ki se je tako z darežljivostjo Jadrana dvignil za lepo vsoto \$337.40. Za dar iskren Bog plačaj vsem, enako, za povabilo in gostoljubnost.

● Slovenski poroki naj omenim dve: 5. novembra sta stopila pred oltar **Maks Hartman** in **Violetta Podgornik**. Oba sta bila rojena in krščena v Melbournu, torej že nova generacija med nami. Sam ne vem, kdaj je mali Maksi znane Hartmanove družine zrastle v postavnega Maksa, in kam so šla leta od Violettinega krsta kmalu po prihodu staršev iz Bonegille . . . — Iste misli so me obdajale tudi pri drugi poroki, saj sem nevesto poznal kot majhno punčko: 3. decembra je **Ujčičev Pepi** pripeljal pred oltar svojo hčerko **Ireno**, ki je bila pravtako rojena in krščena v Melbournu. Za ženo jo je dobil **Vincenzo Bordonaro**, italijanskega rodu iz Sirakuze, a v Melbournu že od otroških let. — Obema paroma naše najboljše želje!

● Krste naj omenim sledeče: 29. oktobra je bil krščen **Denis**, sin **Stefana Jurina** in Nadice r. Gorički, Murrumbreena. — Na isti dan je krstna voda oblila tudi **Roberta Roya**, ki je razveselil družino Janeza **Mesariča** in Zdenke r. Pavlovič, Noble Park. — Iz Noble Parka so prinesli h krstu tudi 20. novembra: **Jeffrey Victor Thomas** in Ana Maria r. Brne sta dobila sinka **Daniela Raymonda**. — Dne 26. novembra pa sta krščevala **Željko Volf** in Ana r. Vadas iz La-lorja: hčerka je dobila pri krstu ime **Elvira Katarina**.

Vsem družinam iskrene čestitke!

POČITNICE SO TU . . .

. . . in morje zopet vabi našo mladino. Versko središče bo tudi letos organiziralo KOLONIJO V MT. ELIZI, kjer smo v prostornem bivšem frančiškanskem samostanu (Greyfriars) že nekaj let našli prijeten počitniški dom. Je tik nad lepo in zelo varno obalo tudi za neplavalce in prostora je v njem ter okrog njega dovolj za sproščenost, ki si jo mladina za počitnice želi.

Tudi letos bomo imeli štiri skupine po en teden in sicer v teje razdelitvi:

Prva skupina: **mladenke nad dvanaest let starosti** — od 2. januarja zjutraj do sobote 7. januarja popoldne.

Druga skupina: **mladinci nad trinajst let** — od nedelje 8. januarja do sobote 14. januarja.

Tretja skupina: **deklice pod dvanaest let** — od nedelje 15. januarja do sobote 21. januarja.

Četrta skupina: **dečki pod trinajst let** — od nedelje 22. januarja do sobote 28. januarja.

Za vse skupine bo odhod po deseti maši izpred cerkve (če starši znajo za pot, jim seveda ni treba na zbirališče!), le prva skupina bo odšla šele v ponedeljek ob osmih zjutraj. Prevoz oskrbijo starši, mi po dogovoru le za tiste, ki nimajo lastnega prevoza. Na soboto popoldne naj pridejo starši po svoje otroke, ter izrabijo dan za lastno razvedrilo in skupni piknik. — Poleg osebnih stvari naj prinesejo prijavljenci s seboj rjuhe in prevleko za blazino, ali pa spalno vrečo; ostalo je na razpolago.

Da pokrijemo stroške, bo stalo isto kot lansko leto: \$30.— na osebo, za drugega in ostale otroke iste družine \$25.— (Od tega moramo oddati \$17.50 na osebo za najem hiše, ostanek \$12.50 bo šel za hrano). Če je kaka družina, ki tega ne zmore, se bomo nanjo radi ozirali, da le zvemo zanjo. Društvo sv. Eme je voljno pokriti pristojbino za nekaj otrok, nekaj bi pa pokrili iz drugih virov.

S prijavi pohitite, ker je število omejeno; s tem nam tudi zelo olajšate pripravljalno delo.

Takole so se zabavali — letos se bodo spet

ROJAKOM V DOMOVINI je naslov pisma, ki ga je letos pred pričetkom belgrajske pohelsinske konference poslal na mnoge naslove po domovini Narodni odbor za Slovenijo. Podpisnik je Miloš Stare v Argentini kot Odborov predsednik. Pismo citira obveznosti Sklepne listine konference o evropski varnosti in sodelovanju v Helsinkih 1. avgusta 1975, katere je podpisala poleg 34 držav tudi Jugoslavija. Citira tudi člene Splošne deklaracije Združenih narodov o človekovih pravicah iz leta 1948, katere naj bi helsinški podpisniki zaščitili, pa tudi člene ustave Socialistične Republike Slovenije, ki govorijo o svobodi tiska, govora, vere, združevanja in podobno.

Pismo pravi, da z opozorilom na ta dejstva "ne hujskamo k nasilnemu odporu, marveč Vas pozivamo, da zahtevate izpolnjevanje določil ustave, da zahtevate izpolnjevanje obveznosti o zaščiti človekovih pravic, kot jih je prevzela SFR Jugoslavija v mednarodnih pogodbah, da zahtevate svobodo volitev, ki naj omogočajo vsem državljanom udeležbo pri vodstvu Slovenske Republike."

Pismo zaključuje s tole mislijo: "... Ruski disident Sinjavski, ki je preživel v Sovjetski zvezi sedem let prisilnega dela, je prišel do spoznanja, da je v človeški naravi silna težnja po svobodi; vsebuje pa tudi sposobnost, da se prilagodi sužnosti. Naj ne bo sedanja slovenska generacija tista, ki bi zamudila zgodovinski trenutek in pretrgala trnjevo pot bojev našega naroda za svobodo, ki se ni nikdar hotel prilagoditi ne gospodarski, ne politični, pa tudi ne duhovni sužnosti.

Če hočeš biti svoboden, če hočeš, da bo svoboden tvoj rod, potem javno in pogumno zahtevaj ter brani svoje pravice. Krik posameznika bo našel odmev in sprožil plaz, katerega ne bo mogoče ustaviti.

Nihče nam ne bo prinesel svobode, ako je ne zahtevamo sami. Naša moč je v nas samih."

Poročilo iz Trsta ve povedati, da pisma, ki so srečno priromala v Slovenijo na naslovljence, romajo iz rok v roke. Kupi teh pisem pa se nabirajo tudi na postajah ljudske milice, kamor jih nosijo nekateri naslovljenci, večina v strahu pred posledicami, ako bi

pri njih pismo našli. Pošte so dobile nove odredbe o strožji cenzuri tudi za pisma, ki ne prihajajo iz Argentine.

Naj domovina ve, da Sloveniji v svetu ni vseeno, koliko svobode je doma samo na papirju in koliko v praksi. Gregorčičevi verzi: "... Za vse je svet dovolj bogat in srečni vsi bi bili ..." ne veljajo samo za vsakdanji kruh — morda še bolj za iskreno priznanje človekovih pravic in svobode vsakemu. Če bi se to bolj radodarno delilo po svetu, bi svet danes drugače izgledal ...

NEKAKO 1.800 otrok je v Sloveniji, ki ne morejo živeti pri starših, zato jim je socialno skrbstvo poiskalo rejniške družine. Beremo, da so potrebe še večje, a jim je težko od pomoči. Oskrbovalna pomoč za te otroke je tako nizka, da so mnoge družine opovedale sodelovanje ter nočejo otrok več jemati v rejo.

ČASI se spreminjajo. Dne 6. oktobra letos je zadnja lokomotiva na parni pogon pripeljala vlak iz Kočevja v Ljubljano. Lokomotiva je bila izdelana leta 1920 na Dunaju. Zdaj so jo zapeljali v popravilo, nato pa bo na stranskem tiru kurilnice čakala, če jo bodo morda še kdaj potrebovali.

UNIČENJE SOČE je naslov članka, ki sem ga dobil v goriškem "Katoliškem glasu", ker tudi v zamejstvu ne morejo ostati neprizadeti, kakor pravi, ko gre za predele, ki so kulturno in zgodovinsko del goriške tradicije. Takole beremo:

Po poročilih v tisku je Elektrogospodarstvo Slovenije odobrilo gradnjo dveh elektrarn na Soči, ene pri Solkanu, druge pri Kobaridu. Elektrarna Solkan je omenjena tudi v Osimskem sporazumu skupaj s študijami o izkoriščanju vode Soče, Idrijce in Timave. Skupno naj bi proučili tudi možnost izgradnje plovnega kanala od morja po Soči in Idrijci ali Vipavi v Ljubljano in dalje po Savi v Donavo.

Elektrarna Solkan ne bo prizadela bistveno krajine ob spodnji Soči. Drugače pa je z elektrarno Kobarid. Že pred leti je tekla v slovenski javnosti ostra razprava za in proti njej. Jez pri Kobaridu naj bi zgradil ozko dolino proti Drežnici. V njem bi se nabirala voda, ki bi se spuščala v turbine, ko bi bila dnevna poraba elektrike največja. Ob izpustu bi voda preplavljala dolinsko dno med Kobaridom in Mostom na Soči. Ko bi se jez polnil, pa bi bil ta del doline brez vode in to v dolžini kakih dvajset kilometrov.

Ni treba poudarjati, da bi bila s tem dolina gornje Soče oropana svoje najlepše sestavine, zelenomodre vode reke Soče. Uničena bi bila harmonija Gregorčičevega sveta pod Vrsnom. Zadušen bi bil velikopotezni razvoj turizma ob gornji Soči, saj bi bil turizem okrnjen na visokogorski svet Bovca in ta v svojem naravnem izhodišču proti jugu kakor odrezan od sončne Kobariske.

Prebivalstvo na Kobariskem ne bi imelo od tam-

kajšnje elektrarne ničesar, zgolj škodo. Uničenje tega edinstvenega naravnega spomenika v Alpah, kot je dolina Soče, v kateri se srečujejo alpski in sredozemski vplivi, bi služila samo novogoriškim in ljubljanskim elektrogospodarstvenikom, ki si že leta prizadevajo uničiti te predele za kratkotrajne podjetniške koristi.

RADENSKE VRELCE mineralne vode so odkrili pred 144 leti, izkoriščati pa so jih začeli pred dobrimi sto leti. Zdravilišče Radenci se je kot podjetje za mineralno vodo z novo veliko polnilnico uvrstilo med štiri največja podjetja te vrste. Letošnja proizvodnja je 235 milijonov litrov vode in brezalkoholnih pijač, pri katerih uporabljajo mineralno vodo. Od tega naj bi šlo trinajst milijonov steklenic v štirinajst držav po svetu.

V VODRANCIH pri Rogu stoji domačija, kjer je bil rojen ljudski pesnik Slovenskih gor, Božidar Flegrič. Že pred vojno je nosila spominsko ploščo, ki pa so jo morali ob nacistični okupaciji odstraniti. Na srečo ni bila uničena: ljudje so jo skrili v upanju, da bo po končani vojni zopet prišla na svoje mesto. Res je prišla, a šele zdaj po treh desetletjih: vzdali so jo letos ob 70-letnici pesnikove smrti.

Nacistom je bil trn v peti verz na tej spominski plošči, ki se glasi:

Proč verige, proč okovi,
naj nas tujstvo zapusti;
mi smo Slavini sinovi,
ne trpimo sužnosti!

Hudomušneži doma pa isti verz krivijo tudi za to, da je morala plošča toliko let po vojni čakati na ponovno vzdavo. Morda bo držalo . . .

LETOS V AVGUSTU je Janez Kozjek praznoval na podružnici Tabor petdesetletnico svoje organistovske službe v Podbrezjah. Mož je zvesto služil farni cerkvi pod devetimi župniki. V teku življenja je organiziral več cerkvenih koncertov farnih pevcev kranjskega kota. Poleg organistovske službe je desetletja upravljal pošto, bil zelo delaven v Prosvetnem društvu in nekaj let urejal tudi Podbreški glas.

PRGIŠČE KRISTALOV

To, kar je čisto mojega, kako je revno!
Kdo mi bo dal k jaslicam božični dar?
Vem, kaj bom storil tisto belo noč decembra,
ko bo še v trs odlagal mesec zlati žar:

Zbral bom prgišče v sneg izbrušenih kristalov,
naj vsakodnevni skriti križci z rok zgora —
da bo topleje Sinu božjemu med nami,
da Jožef najde pot v oči Marijine . . .

VLADIMIR KOS
Tokio, Japonska

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

**"FRANK'S
AVTO ŠOLA"**

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST. 2165

N.S.W.

TELEFON: 72-1583

Danes ima Janez 82 let, pa še vedno vodi cerkveno petje. V njegovo veselje in ponos koru mu pojo sinovi — priznani kvartet. V dokaz, da ljubi umetnost in tudi rad moli, pa je umetniško izdelan križev pot, ki ga ima na domu. Blagoslovi mu ga je prof. Jakob Šolar, bivši podbreški župnik.

Vsekakor Janezu kliče "Na mnoga leta!" naš sotrudnik in bivši Podbreščan Joža Maček. Pridružimo se mu!

SAVO bodo ukrotili, da ne bo nič več poplavljal, beremo v domačih listih. Že pred štirimi leti je bila ustanovljena posebna komisija domačih in tujih strokovnjakov, ki je izdelala načrt za regulacijo vseh dolgih kilometrov njenega toka. Pri regulaciji bodo sodelovale vse prizadete pokrajine — Slovenija prav gotovo, saj je Sava naša glavna reka. Računajo, da bodo dela trajala približno deset let. Vključujejo tudi regulacijo Savinih pritokov. Kdaj se bo začelo, pa še nič ne pišejo.

ZA NAJDRAŽJE MESTO je lani v Sloveniji na podlagi statističnih podatkov veljal Maribor, za njim je prišlo Novo mesto, nato Ljubljana. Za najcenejše mesto je veljal Koper. Letošnja statistika pa je malo drugačna: prvenstvo za najdražje življenje nosi Novo mesto, za njim pride Ljubljana, Maribor je na tretjem, Koper pa na četrtem mestu.

V ZADNJEM članku na teh dveh srednjih straneh smo poudarili misel, da je za današnjega kristjana tisti božji obisk pred dva tisoč leti le toliko vreden, kolikor Kristusa tudi danes priznamo ter tudi danes sprejemamo Njegove dragocene obiske. Ali smo zanj ali proti njemu? Ali nam sploh kaj pomeni? Kot kristjanu bi nam moral pomeniti VSE, kajti le tako je krščanstvo v nas živo in sadonosno. Brez tega dejstva je le tradicija, je lepo zvoneče ime, je kos papirja krstnega lista — življenjske vsebine pa v sebi nima. Tako zvozeno krščanstvo ne more zadovoljiti niti nas samih, kaj šele svet okrog nas, ki bi mu po Kristusovi besedi morali biti "luč na svetilniku". Morda je čas, da se resno zavemo svojega krščanskega poklica ter najdemo v Kristusu in Njegovih današnjih obiskih našega življenja pravilen in jasen odgovor.

Ljubljanski verski tednik DRUŽINA je v letu 1975 redno objavljala na svojih straneh zanimiva pisma — odgovore na še bolj zanimivo in važno vprašanje: Kaj mi pomeni Jezus iz Nazareta? Odgovarjali so učeni in preprosti, duhovniki in laiki, zdravi in bolni, tipajoči a iskreni iskalci resnice in globoki verniki. Naj z nekaj odstavki iz teh odgovorov zaključimo naše članke "V času obiskanja"!

"Jezus iz Nazareta uravnava naše življenje, pa naj to priznamo ali ne. To sem spoznala v svojem težkem življenju. Že v zgodnjem detinstvu me je obdaril s težkim križem, ki ga nisem mogla nikoli odložiti. Z leti in po številnih bojih pa sem vedno jasneje spoznavala (danes se tega prav dobro zavedam!), kako dobro je bilo to zame. Čim bolj se poglobljam v skrivnost človeškega trpljenja, tem večji pomen mu pripisujem. Z njim vendar soodrešujemo bližnje in daljne — vse človeštvo. Tudi v trpljenju čutim božjo ljubezen, le da je tu bolj poglobljena, trdna, nič več enodnevnica. Ko se na jesen življenja obračam na prehojeno pot, moram priznati, da mi kljub vsem preizkušnjam od radosti poje srce. Nič zato, če se pri tem veselje meša s solzami! Vem, da mi On, ki lajša trpljenje obteženim, vedno prihaja na pomoč ob pravem času." (Francka Cimerman, invalidka iz Novega mesta)

"Luč na temni in viharji poti. V njeni svet-

V času obiskanja...

lobi gledam skozi vrata resnice, ki je življenje našega življenja, gledam pa tudi nase in svojo slabost... Kaj je človek brez Kristusovih obljub, kaj brez zagotovila nove prihodnosti?! — Človek se more sicer tudi brez vere dokopati do prave podobe sedanjega. Saj se mu vse, kar prime v roke, sproti spreminja v prah in pepel. Človekov duh pa se noče ustaviti ob tej tragiki, hrepeni v nesmrtnost, v srečo večnega. To, po čemer nejasno hrepenimo, nam je razkril Jezus Kristus. Našim slutnjam je dal jasno pot. Dal nam je luč in zaupanje, v katerem se nejasne slutnje spreminjajo v gotovost po veri. — Ko kristjani stopamo na pot Jezusove vere, nimamo kaj omahovati, nimamo več pravice do mlačnosti in dvomov. Zavzeli smo se, da bomo vzeli življenje zares. Sicer smo lažniki, ki sami sebe varamo; ljudje z dvojnimi obrazom in dvema gospodom. — Luč Jezusa Kristusa nam sveti na poti, ki vodi v novo, božjo prihodnost." (Franc Stegu)

"Moj včeraj, danes in jutri so se strnili v Njem, ki je večna sedanjost. Bil je v začetku, bo na koncu in je v središču vsega bivanja. Skupaj z njim soustvarjam zgodovino. Majhen in vendar velik v Njem. Naslonjen Nanj in vendar povsem svoboden. Odkril mi je Resnico. Povedel me je v življenje. Pokazal mi je bistvo in cilj in pot do Njega: Ljubezen. Rešuje me vasezagledanosti. Odstira zavese do majhnih, zatiranih, trpečih. Znova in znova me vznemirja in spodbuja k dejavnosti. Hoče, da se ves predam soodreševanju." (Stanko Janežič, docent ljubljanske teološke fakultete)

"... Iščem Ga tam, kjer so ljudje zapostavljeni in nosijo križ: v vaseh okoli Neaplja, na Elbi, v gorskih predelih Furlanije, v slovenski Benečiji, v Brkinih in povsod drugje, kjer ljudje ne otopijo ob izobilju, kjer se ne prodajajo kakemu rentabilnemu političnemu malohu, kjer niso iz svoje preproste glave črtali pojma 'človek', kjer ti ponujajo kozarec vina (v teh krajih

"Ampak blizu NOVE ZAVEZE bo treba le ostati, ali pa nismo več kristjani. . . " Zadnji stavek p. Bernarda bralcem MISLI.

delajo vino še iz grozdja!) in ti rečejo: 'Vrni se, da skupaj praznujeva to svoje prijateljstvo!' — Potrebujem Ga, da ima moje življenje smisel. Zato ravnam po Njem svoje korake, ko skušam z zgledom pokazati smer svojim otrokom, ko komponiram, ko delam: zame sta delo, ki ga opravljam, in odgovornost, ki jo nosim, edina možna oblika molitve. Samo tako Ga lahko izpričujem." (Pavle Merku, glasbenik iz Trsta)

"Tveganje! Vendar ne tveganje v neznano, temveč tveganje v upanju, v zanosu. To je tveganje s Kristusom, ki ni obležal v povojih na dnu človeške bede in nemoči, temveč je potrgal vse spono. — In vendar brez ponovnih in ponovnih križanj ni vstajenja. Treba je najprej stopiti na križ, da te lahko snamejo; treba je najprej umreti za NEKAJ, da lahko potem vstaneš za nekaj. Vse to si v mladostnem zanosu in veri predstavljam, da je nujen sestavni del kristjanovega vključevanja v svet — v družbo. Onkraj tega obstajajo (zame) samo še besede, ki niso zmogljive ničesar roditi, ki nikoli ne bodo postale dejstvo, resničnost, nekaj, ker so onkraj, ker jih ni nihče oplodil. So samo ničvredno potrošno blago v množičnosti nadomestkov in kiča. — Prijatelj, če tudi tebi Kristus pomeni tveganje, upanje prek smrti, upam, da si tudi ti prizadet, ko svet kriči po ljubezni. Ali je sploh lahko kdo upravičeno neprizadet?" (Štefan Kociper, študent)

"Kaj mi pomeni Jezus iz Nazareta? Kaj mi pomeni prav ta trenutek, ko mi sonce neusmiljeno žge v obraz in me delo na polju obliva z znojem? Kosim od vetra in nalivov poležano pšenico, utrujen kakor žanjice, ki jo z menoj pobirajo. Mimo mene pa drvi avtomobili vikendašev, ki se po opravljenem delu vozijo v svoje letne hišice. Obhaja me boleča trpkost in

senca zavisti bega srce. Utrujen in žejen sem, pa ne smem misliti na oddih in okrepčilo: pšenico je treba pospraviti, čeprav omahujejo boleče roke in se mi jezik suši v ustih. — Razmišljam o neenakosti ljudi in njih delu in kosim dalje. V tem se moje misli srečajo z Njim, ki je nekoč posvetil pšenično zrno v duhovno hrano in dal zagotovilo: 'Kdor je ta Kruh, bo živel vekomaj!' In odleglo mi je... Zavist je zbežala, delo postaja lažje, ne čutim več trpljenja, ker me tolaži zavest, da Kristus dela z menoj. On je navzoč v tem pšeničnem zrnu. Morda bo prav iz njega kdaj zamešen Kruh in pripravljen njegov obed. Obed iz mojih rok... (Viktor Gašparič, kmet)

In za konec vprašanje Tebi, bravec: Kaj Tebi pomeni Jezus iz Nazareta? Kaj bi Ti napisal v odgovor na to važno vprašanje?

BOLEČA NOVICA

„... Da Slovensko društvo Sydney 'nabavlja' Prešernov kip, gotovo že veste. Kot član sem včeraj slučajno zvedel, da bo našo skupnost ta 'poklon' Matice drago stal: zdaj je v pismu izrazila svojo voljo, ki se mi zdi v resnici pogoj, da bi morali biti pri sprejemu kipa obešeni zastavi republike Slovenije in pa Jugoslavije. Tako torej: Namesto naše stoletne narodne zastave — dve režimski z zvezdo. Namesto kulturne prireditve — politični miting. Na povelje od zunaj — svobodnim avstralskim priseljencem slovenskega rodu. Kaj društveni odbor res ne čuti odgovornosti do lastne organizacije, ki je oz. naj bi bila neodvisna? ...“ (Iz pisma sydneyškega naročnika)

PISMO je mnogo daljše in je bilo namenjeno za objavo v "Križem avstralske Slovenije". Prišlo je zadnji čas, ko je bil ta del MISLI že napolnjen, obenem pa se mi zdi, da pričakuje moj odgovor in osvetlitev. Gre tudi za dovolj važno stvar in bi bil molk neupravičen. Saj pravi pregovor: Kdor molči, soglašal! Morda je prav v molku mnogih tisto zlo, ki povzroča, da svobodna Slovenija v svetu izgublja v odvisnost trdnjavo slovenstva za trdnjavo. Seveda je z molkom v zvezi poniževalni strah, ki ga na sto rafiniranih načinov vcepljajo v izseljenska srca. Žalostno, a resnično dejstvo našega današnjega zdomstva. Ko bi bili Slovenci v letih 1917 in 1918 tako bojzljivi, bi ne prišlo do Majniške deklaracije in ne do proglasitve slovenske neodvisnosti. Kako nas danes gleda Janez Evangelist Krek iz večnosti? Kako nas gledata Prešeren in Cankar? In pokojni o. Bernard, častni član S.D.S., ter še marsikdo? ... Verjetno razumejo narod doma — naroda v svobodnem svetu pa se najbrž sramujejo v dno duše.

Prav je, da ste pisali na uredništvo; naj zve javnost in se pri tem kaj nauči (če se sploh še znamo kaj naučiti!). Še bolj prav pa je, da kot član Društva tudi z malo več odločnosti kot v pismu odkrito poveste svoje izvoljenemu odboru. Odkrivanje spomenika velikemu Prešernu naj bi bila vesela skupna slovenskost vseh članov, da vseh sydneyških rojakov, ne kajenje nekaterih darovalcem kipa. Vsi člani ste gradili zemljišče in skupni dom, zakaj bi ob taki slovenski ostali doma ali molče gledali, kako se kulturna prireditev spreminja v politično manifestacijo?

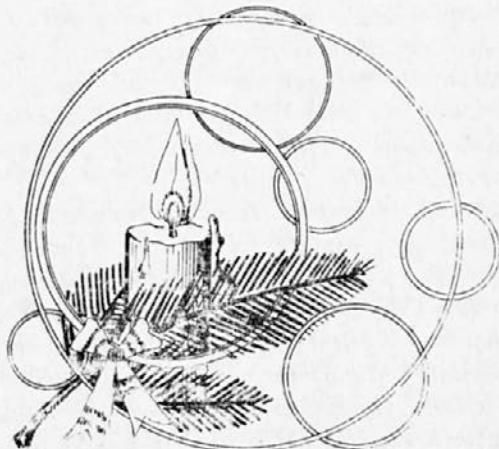
Na občnih zborih naj bi vsak član pošteno presodil, koga voli v odbor! Vsak član odbora, od predsednika do zadnjega odbornika, mora misliti na interese organizacije, ne morda na lastni prestiž tukaj ali celo

kje za morjem. Nekateri tako radi zastopajo izseljence na raznih "piknikih" z masko svojega odborniškega mesta in žanjejo prisiljene aplavze — nobena izseljenska organizacija si jih ne bi smela privoščiti v odbor, če hoče ostati neodvisna in nepolitična. Danes je čas, ko bojzljivec ne more sedeti v odboru: sam se iz strahu prodaja — prodal bo tudi ustanovo, ki jo pomaga "voditi". Člani so dolžni storiti vse, da do takih "prodajnih pogodb" vsaj za skupnost ne pride. Tudi molk podpisuje te "pogodbe" — in to so najbolj žalostni podpisi tega trgovanja na račun naše svobode in uspešnosti naših skupnih naporov.

Menim, da kdor in kjer je Prešernov kip naročal, je vedel, kaj dela. Mnenja sem tudi, da dar od kogar koli ni več dar, če je vezan na kakršne koli "nasvete", ki so v resnici pogoji. Je navadna kupčija: dam — daj! Malo je iskrenosti pri darovalcu, če pogojev ne pove že pri obljubi daru, še manj, če ve, da bodo pogoji zagrenili sprejem daru in mu dodali neljubo vzdusje, občutke strahu in odvisnosti, darovalcu samemu pa zavest uspeha, da je nekaj zlomil, kar je doslej ponosno stalo iskrenemu slovenstvu v čast. Menim tudi, da noben gostitelj ni dolžan spremeniti svojih pogledov in svojih navad na račun katerega koli gosta, najmanj takega, ki se na vsak način sam ponuja v hišo, pa četudi prinaša darove. Gost je tisti, ki mora vedeti, kam prihaja in kaj naj pričakuje, ali pa naj raje ostane doma. Tisti, ki hodijo v domovino na obiske, bodo to zadnjo postavko razumeli; celo za tujega državljana kaj poniževalni "intervju" morajo hočeš-nočeš sprejeti v svoj obiskovalni spored. Tisti, ki žele stikov s svobodno Slovenijo v svetu, pa bi morali tudi razumeti ista osnovna načela in spoštovati čustva velike večine izseljencev.

To je moje skromno mnenje o zadevi, ki jo obravnava pismo. Prepričan sem, da nisem sam, ki tako mislim. Treba je samo misli tudi junaško izreči na pravem mestu in ob pravem času. Le tako bomo ohranili svobodno Slovenijo v svetu — drugače je nismo niti vredni.

P. BAZILIJ

Fr. Valerian Jenko O.F.M.
Fr. Lovrenc Anžel O.F.M.
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v duhovniško pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon kot zgoraj.

BOŽIČNI SPORED

17. decembra, sobota.
7.00 zvečer, vigilna maša IV. adventne nedelje.
18. decembra, IV. ADVENTNA NEDELJA.
8.00 zjutraj, zgodnja služba božja.
9.30 dopoldan, glavna služba božja.
11.30 dopoldan, Canberra-Garran, slovenska služba božja.
24. decembra, sobota. Božična vigilijska. Adam in Eva.
7.00 zjutraj, sveta maša vigilijske.
7.00 zvečer, večerna maša božične vigilijske.
12.00 opolnoči, SLOVESNA POLNOČNA MAŠA NA CERKVENEM DVORIŠČU V MERRYLANDSU.
25. decembra, nedelja. BOŽIČ ali ROJSTVO NAŠEGA GOSPODA JEZUSA KRISTUSA.
8.00 zjutraj, zgodnja sv. maša s petjem božičnih pesmi.
9.30 dopoldan, SLOVESNA MAŠA Z ZBOROVIM PETJEM.
11.00 dopoldan, pozna sv. maša s petjem božičnih pesmi.
11.30 GARRAN-CANBERRA, božična služba božja.
5.00 popoldan, Wollongong, božična služba božja.
6.00 zvečer, BRISBANE, božična služba božja.
26. decembra, ponedeljek. Štefan, prvi mučenec.
9.30 dopoldan, praznična sveta maša.
27. decembra, torek, Janez evangelist.
9.30 dopoldan, praznična sveta maša.

30. decembra, petek. Sveta Družina.
7.00 zvečer, praznična sveta maša.
31. decembra, sobota, Silvestrovo.
7.00 zvečer, sv. maša, zahvalna pesem in blagoslov.
1. januarja 1978, nedelja. NOVO LETO. PRAZNIK MATERE BOŽJE.
8.00 zjutraj, zgodnja služba božja.
9.30 dopoldan, praznična služba božja.
7.00 zvečer, večerna sveta maša.
6.00 zvečer, HAMILTON-NEWCASTLE, novoletna služba božja.
6. januarja, PRVI PETEK.
7.00 zvečer, sv. maša z blagoslovom in litanijami.
7. januarja, PRVA SOBOTA.
7.00 zvečer, vigilna maša naslednjega dne.
8. januarja, nedelja. RAZGLAŠENJE GOSPODOVO.
8.00 zjutraj, zgodnja služba božja.
9.30 dopoldan, glavna služba božja.
5.00 popoldan WOLLONGONG slovenska služba božja.
14. januarja, sobota.
7.00 zvečer vigilna maša naslednjega dne.
15. januarja, II. navadna nedelja. Jezusov krst.
8.00 zjutraj, zgodnja sv. maša.
9.30 dopoldan, glavna služba božja.
11.30 dopoldan, CANBERRA, slovenska služba božja.

OSTALE NEDELJE PO OBIČAJNEM URNIKU.

BOŽIČNO TRIDNEVNICO bomo imeli pri Sv. Rafaelu v treh dneh pred božičem: 22., 23. in 24. decembra. Vsak večer bo sveta maša s kratkim nagovorom. pred mašo pa prilika za božično sveto spoved. Sploh naj bi ves advent pogosto prejemali zakramente in se tako čim lepše pripravili za obhajanje rojstva Gospodovega. Starši, dajte otrokom spodbudo, ne le z besedo, ampak s svojim zgledom!

SVETA SPOVED nujno spada k dobri pripravi na praznike. V Merrylandsu bo prilika za prejem tega zakramenta vse adventne nedelje pred sveto mašo. Na četrto adventno nedeljo bo prilika za sv. spoved že pred zgodnjo mašo, ki je ob 8.00 uri zjutraj. Lahko opravite sv. spoved tudi med božično tridnevnicco, ki bo v četrtek, petek in soboto pred božičem. Spovedovanje bo vsak večer pol ure pred sv. mašo. Prav tako

Naši prvoobhajanci

I. vrsta od leve:

Mark Tomšič, Rosana Štemberger, Toni Nobilo, Nita Nobilo, Walter Krajnik, Renata Vesalčič, Joško Vrtel, Erika Pečar, Renata Šušanj (levo od patra), Helen Zelič (desno od patra).

bo spovedovanje na sveti večer od 10. ure do polnočnice.

POLNOČNICA bo letos v Merrylandsu prvič na cerkvenem dvorišču. Pred njo in po njej pa boste lahko obiskali in pomolili pred jasticami v cerkvi.

WOLLONGONG ima božično službo božjo na sam praznik ob 5. uri popoldan v Vila Maria kapeli, Wollongong. Začetek spovedovanja bo že ob 4. uri popoldan. — Tam bo zopet služba božja na drugo nedeljo v mesecu, 8. januarja.

CANBERRA ima slovensko službo božjo 18. decembra in nato zopet teden pozneje, na božični dan (v nedeljo 25. decembra), obakrat v Garranu ob 11.30 dopoldan. Pred sv. mašo je obakrat spovedovanje. V novem letu pa bo služba božja prvič 15. januarja ob 11.30 dopoldan. Polnočnice letos ni, ker je dr. Mikula še vedno na okrevanju v Celovcu.

BRISBANE ima božično službo božjo na božični dan ob 6. uri zvečer v South Brisbane. Pred mašo prilika za sv. spoved.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo na dan novega leta, v nedeljo 1. januarja ob 6. uri zvečer v Hamiltonu. Spoved lahko opravite četrte ure pred mašo.

DR. MIKULA se je oglašil. Berite izveček pisma na strani 365 te številke! Vse rojake lepo pozdravlja in se priporoča v molitev za skorajšnje popolno okrevanje. Njegov naslov je:

Dr. Ivan Mikula, Franciskus Schwestern, Feldkirchnerstrasse 51, 9020 Klagfurt, Austria.

ŠTEFANOVANJE bomo zopet imeli, saj je že tradicionalno — letos že petindvajseto. Dolgo časa je

bila ta prireditev v Paddingtonu, zadnja leta pa namenjamo Auburn Town Hall, kjer bo tudi naše letošnje srečanje. Dan prireditve je ponedeljek 26. decembra od šeste ure zvečer dalje. Igral bo priljubljeni orkester MAVRICA, postrežbo pa ima v rokah Društvo sv. Ane. Pri žrebanju čaka srečne izbrance deset praktičnih nagrad.

Povabite s seboj na **ŠTEFANOVANJE** še druge rojake, ki ne bodo brali tega sporočila. Mesta si lahko rezervirate po telefonu — številka 637-7147. Vsi ste vabljeni, saj je drugi dan, torek, še vedno prost dela.

TABORJENJE za našo mladino bo v priredbi verskega središča na drugi teden januarja (od 9. do 14. jan.) in sicer v bližini Wisemans Ferry (St. Albans), okrog 90 kilometrov od Merrylandsa. Otroci bodo spali v kabinah (ne v šotorih), po štirje v vsaki sobi. Kraj taborjenja je prijeten — na razpolago nam ga je dal kitajski frančiškan p. Pashal Chang.

Prosim, prijavite otroke čimprej, ker je število omejeno. Vzemite tudi na znanje, da sprejemamo samo mladino od **devetega do štirinajstega leta** starosti. Pridobitina je \$20.— za prvega otroka v družini, \$17.— za drugega, \$15.— pa za tretjega in vsakega naslednjega otroka iste družine.

SMO ŽE PISALI, da nam je priznani umetnik g. Stanislav Rapotec podaril eno svojih umetnin v spomin na pokojnega p. Bernarda. To je njegov dar za naš sklad za bodoči Dom počitka, ki se bo imenoval po patru Bernardu. Umetnina je na ogled ali nakup v cerkveni veži našega središča. Predstavlja večer ob Dravi na Koroškem in so jo poznavalci umetnosti ocenili za najmanj štiri sto dolarjev. Saj je g. Rapotec s svojimi razstavami znan ne le po avstralskih, ampak po vseh svetovnih mestih. Tudi stalna

vatikanska moderna galerija ima njegovo delo med svetovnimi mojstri. Zahvaljujemo se mu za dar in upamo, da bo slika kmalu visela v enem slovenskih domov.

OKTOBER je bil za nas mesec slovesnosti. Poleg že zadnjič omenjene birme in prvega svetega obhajila, je p. provincial Polikarp obiskal tudi druge kraje, ki jih oskrbujemo z redno službo božjo. Njegova potovanja niso bila lahka, saj ga je vedno priganjal čas. A povsod je doživel prijazen sprejem. Na drugo nedeljo v oktobru je bilo srečanje s sveto mašo v Wollongongu, še isti dan popoldne pa v Newcastle. Na tretjo nedeljo je prišla na vrsto Canberra, kjer je dan prej tamkajšnje Društvo v svojem domu privedlo gostu tudi častno večerjo. Na dan canberrske maše popoldne je imel p. provincial mašo še v Wodongi, kamor je p. Stanko pripeljal GLASNIKE. Imeli so lep izlet, slovesnost pa so dvignili s svojim petjem. Četrto nedeljo v oktobru je za p. provinciala prišel na vrsto Brisbane, na predvečer pa je maševal za Slovence v cerkvi sv. Vincencija, Surfers Paradise. Kljub kratkemu oznanilu se je zbrala kar lepa skupina rojakov Zlate obale k službi božji in čajanki. Tako pomašno srečanje je bilo tudi v Brisbanu, kakor prej v Newcastle. Le v Wollongongu po bogoslužju ni bilo časa, zato pa smo se tam dogovorili za srečanje med tednom po maši: v četrtek smo se zbrali v Daptu pri g. Božiču.

Na peto oktobrsko nedeljo je bil p. provincial na obisku rojakov v Adelaidi. Od tam ga je p. Bazilij odpeljal v Berri, nato v Melbourne. Njegova nadaljna pot bo opisana v melbournski tipkariji.

PODOBA MARIJE POMAGAJ bo krasila steno za oltarjem naše cerkve sv. Rafaela, ko boste to brali. Tudi ta podoba bo lesorez, kakor križ in pa sveti Rafael, ki že izpolnjujeta to veliko stensko plošev.

BOŽIČNA

Ta bela noč
je pojoča večnost.

Slišim lastno dušo,
kako ji odpeva;
po ozki gazi prihajajo pastirji,
ki se vračajo od jaslje.

Roke so jim svetle
od prvega srečanja z Otrokom;
tibe oči se jim tiho smehlajo,
niti ne vedo, da gredo bosi skozi sneg.

Hodim za njimi
in, ko bodo v krogu posedli krog ognja,
bom z njimi brez besed molil.

KAREL MAUSER

Sydneysko versko središče

Vas vljudno vabi

na

ŠTEFANOVANJE,

na katerega se bomo letos

zbrali že petindvajsetič.

AUBURN TOWN HALL,

ponedeljek 26. decembra.

Pričetek ob šestih zvečer.

Igra ansambel "MAVRICA".

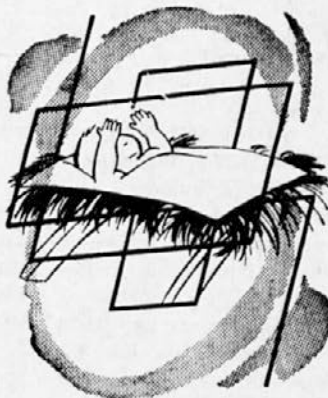
Na svidenje!

Delo bo izvršil isti umetnik, g. Rentz iz Port Kemble.

Za Marijo Pomagaj smo doslej nabrali \$750.—, dočim imamo \$350 obljubljenih. Nabirka v ta namen (20. novembra) je prinesla \$154.—. Botre še zbiramo, saj bo celotna potrebna vsota za dolgotrajno in natančno rezljanje 1800 dolarjev. Vsem dosedanjim dobrotnikom in tudi bodočim iskrena zahvala! Blagoslovitev podobe bo izvršil pred vrnitvijo v domovino p. provincial: na tretjo adventno nedeljo, 11. decembra, pri glavni maši.

V PETEK 28. oktobra je v Greenacre, N.S.W., umrla, zadeta od kapi, AMALIJA TEREZIJA PLAZER, r. Šetina. Pokojnica je bila po rodu iz Ljubljane, kjer je bila rojena 5. novembra 1914. Leta 1939 se je poročila v ljubljanski stolnici z Hugonom (umrl 1.11.1976). V Avstralijo sta prišla leta 1951. Zapušča hčerko Danico por. Mirnik in Eriko por. Dobbin. Obe živita v Greenacre. Po pogrebni maši v župni cerkvi sv. Janeza Vianeya v Greenacre smo zemske ostanke pokojne mame spremili na livadno pokopališče v Rookwood, kjer so našli zadnje počivališče ob pokojnem možu. — Vsem sorodnikom naše iskreno sožalje, za pokojnico pa molimo! R.I.P.

P. VALERIJAN

POTA BOŽJA

... so že na poti in upamo, da bodo prišle do nas že pred božičem.

Letošnji knjižni dar obsega tele zanimive knjige:

KOLENDAR ZA LETO 1978, ki ima poleg koledarskega dela gotovo za vsakega nekaj. Posebej so se v njem spomnili pokojnega pisatelja Karla Mauserja, ki je Koroški napisal toliko lepega.

Večernično povest **POMLAD V ČREPINJEKU** je napisal pokojni Karel Mauser in že to dejstvo pove, da je lepa ter vredna branja. Je kmečka povest in se godi v kotu Gorenjske pod Karavankami. Pisana je preprosto, a napeto in zanimivo. Vsak bravec bo v njej našel pravega Mauserja z vsemi njegovimi odlikami priljubljenega slovenskega pisatelja.

DRUŽINSKO SVETO PISMO, IV. DEL, je zadnja knjiga k ostalim, ki so izšle v teku treh let v Mohorjevi redni letni izdaji. Z njo mi je Mohorjeva družba oskrbela slovenskim družinam res lepo in primerno izdajo te najvažnejše knjige — Svetega pisma nove zaveze. Znanstveno temeljite in sodobne opombe je oskrbel Msgr. Dr. J. Rupnik.

"VELIK KUP DOBRIH VOLJ" je brošura, v kateri Msgr. dr. Janez Hornböck, ravnatelj Celovške družbe sv. Mohorja, preprosto in domače poroča, kako je v zadnjih tridesetih letih Mohorjeva v Celovcu zaživela, rasla in uspevala.

OBRAZI SODOBNIH KOROŠKIH SLOVENSKE PISATELJEV je knjiga, ki na zanimiv pripovedovalen način riše slovenske koroške literate vezane in nevezane besede. Njen avtor je Lev Detela.

Cena celotne zbirke za leto 1978 pride v našem denarju na **DEVET DOLARJEV** — kar ob dvigu cen papirja in ostalih stroškov tiskanja ter padanju vrednosti denarja

OČE IN MATI

MEDTEM ko je bila Cilka na obisku pri gospodu Janezu, se je oče Cvelbar vrnil iz službe. Bil je delovodja v bližnji tovarni.

"Kje pa je Cilka?" je najprej zaskrbljeno vprašal ženo, ki je sedela ob oknu in šivala.

"Dejala je, da gre v župnišče."

"K gospodu župniku? — Zadnje čase sem ves v skrbih zanj..." Že njegov glas očetovskih skrbi res ni mogel prikriti.

"Kaj zaradi Janka Ahačiča?" je mati prenehala s šivanjem.

"Da, to me mori."

"No, zaradi Ahačiča si pa res ni treba delati skrbi!"

"Ti si pa menda še celo navdušena zanj."

"Kaj morda ni lep človek, z dobro službo in imenom, ki ga pozna cela Ljubljana in najmanj pol Slovenije?"

Oče je za trenutek umolknil.

"Ne bom tajil, kar si rekla. Na pogled mu ni kaj očitati in vse ga pozna kot odličnega opernega pevca. Toda to še ni vse. Odkrito ti povem, da sem jaz zanj kaj malo navdušen. Imam občutek, da je prinesel nesrečo v našo hišo. Lepi obraz in petje v operi še nista vse..."

"Fantje in dekleta so se vedno radi imeli, tudi danes si dvorijo in tako bo ostalo do konca sveta. Tudi ti tega ne boš spremenil."

"Saj niti ne mislim. A tu ne gre za ljubezen med nekim fantom in nekim dekletom. Tu gre zato, ali dobi naša Cilka za moža poštenjaka ali ne, vernega človeka ali brezverca... Gre za njeno srečo na tem in na onem svetu."

"Kakšne nepotrebne skrbi si delata z gospodom župnikom!" se je Cvelbarjeva mati skoraj prezirljivo zasmejala.

"Morda imaš prav," je ostal oče miren. "Toda poglej Cilko, kako tudi njo vse to razjeda. Menim, da se dekle dobro zaveda, da se prav zdaj odloča njena usoda za vse življenje. Upam, da bo dobro premislila in z božjo pomočjo premostila vse zapreke, ki se ji stavljajo na pot."

"Morda ji je pa le odločeno, da se poroči. Morda bo celo sprejeta v opero," je kar preveč ponosno povedala Cvelbarjeva.

"Jaz se za to prav nič ne navdušujem. Saj veš, da je Cilka mislila postati sestra. Zdi se mi, da je bila ta misel vse več kot

le pobožna želja. Iz tega bi sklepal, da je vse, kar se sedaj dogaja, samo preizkušnja, ki jo njej in nam pošilja Bog. Kot oče želim, da se Cilka sama in svobodno odloči. Nočem jo nagovarjati, še manj pa siliti v redovni stan. Pa tudi braniti in ji nastavljati zanke bi ne bilo prav. Samo njena sreča na tem in na onem svetu je glavno in naša dolžnost je, da ji pomagamo. Največ z molitvijo, da ji Bog da razsvetljenje in se bo prav odločila.

"Oh, oh, kakšne komedije imaš s to zadevo! Kakor bo, pa bo!"

"Vse izgleda, da sta te Ahačičeva operna slava in bodoča Cilkina dodobra premotili..."

"Če sem odkrita, sem za Cilkinu možnost vse bolj navdušena kot pa za njen odhod v samostan," je pribila žena.

Cvelbarja je udarilo. Sam ni vplival na Cilko, pa zato tudi ni želel, da bi na njeno odločitev vplivala mati. "Si ji o tem že kaj rekla?" je v skrbeh vprašal.

"Kako? Saj ne morem do besede, ko se pa dekle tako pusto drži in zapira vase. Marsikatera bi si vseh deset prstov obliznila za takega ženina..."

"Prosim te, samo nič ji ne reci in še manj očitaj! Sama naj se odloči! Pa tudi ne odgovarjaj na razna namigavanja vaščanov, ki so gotovo že kaj izvohali in bodo začeli dajati svoje pripombe..." je bil Cvelbar odločen.

"Kar misli si," je zrastla Cilkina mati. "Nikomur ne bom ostala dolžna, le naj začnejo vrteti svoje jezike! Danes dopoldne sem že dobila v konzumu naduto Jamarjevo Francko. Dala sem ji vedeti, da ima naša Cilka ženina, kot ga ni imela še nobena v Veliki vasi..."

"Bog se nas usmili, saj se mi je zdelo!... Ko bi nam vsaj še ti prizanesla s svojimi neumnostmi! Eno ti povem, žena: kar boš skuhalo, boš sama snedla! Vse visi v zraku na drobni nitki, ti pa se že bahaš s Cilkinu poroko..."

Zaslišala sta korake in umolknila. Cilka je vstopila v hišo.

ZJASNILO SE JE

JESENSKI nalivi so se izlili. Planine je pobelil prvi sneg. Zapihale so hladne sape in pregnale težke sive oblake. Zopet je posijalo sonce. Prave toplotne žarki res niso imeli več, vendar so zvalili marsikoga na klopice ob hišah. Kmetje so vozili domov zadnje poljske pridelke in se pripravljali na zimo.

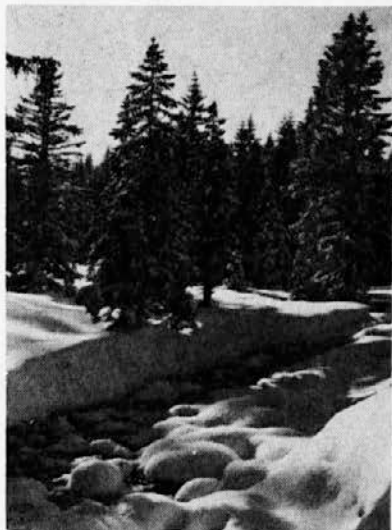
Cilka se je otresla težkih misli in skrbi, ki so jo kot mora tlačile zadnje tedne. Po obisku pri gospodu Janezu je bila vsa spremenjena. Vse, kar sta z župnikom skupaj pregledala in premislila, je sama ponovno pretehtala do podrobnosti. V teh dneh, ko se odloča njeno življenje, je še posebno veliko molila: prosila je za pomoč Marijo, svojo posebno zavetnico Malo Cvetko in tudi mučenke Cecilije, po kateri je dobila ime, ni pozabila. Tudi čez dan je pogostokrat zahajala v cerkev pred tabernakelj, kjer je otroško preprosto razlagala svoje težave in iskala sveta.

Po premišljevanju in molitvi ter obiskih cerkve se je v njenih mislih polagoma začelo jasiti. Zopet je gradila svoje bodoče življenje na trdnem. Z vsako odločitvijo posebej pa se ji je vračala tudi njena mladeniška svežost in razdovoljstvo je znova zasijalo iz njenih oči.

Danes je bila sama doma. Mati je odšla v sosednjo vas, da se z nekim kmetom dogovori za dobavo jesenskih pridelkov,

gotovo ni preveč. Knjige so vredne po ceni in po vsebini — naj bi tudi v Avstraliji pridno segli po njih! Da s tem podpremo najvažnejšo ustanovo med Koroškimi Slovenci, mi menda ni treba posebej omenjati.

Mohorske knjige boste dobili — kakor že dolga leta — v naših verskih središčih. Upajmo, da res pridejo že pred božičem. Vsekakor: kadar pridejo, so nam dobrodošle, saj so že dolga leta duhovna hrana avstralskim Slovencem.

Sneg nam vzbuja spomine
na božič v domovini...

* * *

KOT že dolga leta, smo tudi letos tej številki MISLI dodali KOLEDAR in kuverto z že tiskanim naslovom naše uprave. Z odrezanim spodnjim delom Koledarja naj Vam služi v pomoč pri poravnavi naročnine. Lepo prosim, ne odlašajte predolgo!

Letošnja akcija za STO NOVIH NAROČNIKOV je uspela. Nadaljujmo jo v novem letu in s tem podaljšujemo življenje našemu listu!

* * *

JANUARSKA številka se bo malo zakasnila. So pač počitnice in tudi tiskarna bo prvo polovico meseca zaprta. Zato prosim razumevanja in — potrpljenja!

Urednik in upravnik

božji
blagoslov
miru
in sreče
za božič
in
novo leto
vam želé
vaši
dušni pastirci

oče pa je odšel z župnikom, ki je imel opravke pri podružnični cerkvi.

Cilka je sedela v svoji sobi in pisala. Sonce jo je prijetno božalo skozi okno. Dobro se je počutila v tej samoti. Bilo ji je kakor bolniku, ki je prebolel težko krizo, pa je še potreben miru, da si dodobra odpomore.

Ko je končala, je segla po "Hoji za Kristusom" in odšla proti cerkvi.

Velika vas je bila sicer obsežna župnija, a je imela kaj malo takih faranov, da bi tudi čez teden zahajali v cerkev. Božji hram je našla prazen. Poklenila je na svojem običajnem mestu pred oltarjem. Tu se je lahko popolnoma sprostila in se šepetaje kot otrok razgovarjala s svojim Bogom.

"Oprosti mi, dobri Jezus, da sem ob preizkušnji, ki si mi jo poslal, postala tako zmedena in neodločna! Nisem takoj spoznala, kje je moje mesto in kaj je Tvoja volja. Ti veš, da te ljubim in da ti hočem služiti do konca svojega življenja..."

Zakrila je obraz z dlanmi in se poglobila v premišljevanje. Čez čas je nadaljevala: "Hvala ti, o Jezus, da si me navdihnil z mislijo in sem se zatekla po nasvet k gospodu Janezu. Odločitev zate je padla! Le prosim te, daj mi moči, da bom trdna v svojih sklepih. Naj kot ti iunaško sprejemem križ na svoje rame in ga z veseljem nosim za teboj..."

Zopet je prenehala. Počasi in globoko je dihala: z vso svojo telesno in duševno pripravljenostjo je sprejemala življenjsko odločitev. Posvetila se bo Bogu, pa naj jo čakajo še tako velike žrtve.

"Samo eno prošnjo imam še," je dodala. "Ako je tvoja božja volja: pokaži mi na kak viden način, da sem se prav odločila in da ti je moja odločitev prijetna. Slaba sem in omahljiva — Tvoj znak mi bo dal pomoč in oporo."

Nato je odprla "Hojo za Kristusom", peto poglavje tretje knjige:

O Oče usmiljenja, o Bog vse tolažbe, zahvaljujem te, ker mene, vsake tolažbe nevrednega, poživiljaš in tolažiš.

Ti si moja slava in veselje mojega srca.

Ti moje upanje in moje zavetje ob dnevu stiske.

Ker sem še slab v ljubezni in nepopolen v krepostih, zato mi je treba tvoje moči in tolažbe.

Obiskuj me torej in poučuj v svetih naukah; oprosti me hudih strasti in ozdravi moje srce vseh nerednih nagnjenj, da bom v srcu ozdravljen in očiščen, sposoben za ljubezen, močan za trpljenje, vztrajen za stanovitnost.

Še dolgo je Cilka premišljevala in molila. Tako prijetno in domače ji je postalo v cerkvi. Dušo ji je napolnilo veselje, ki bi ga težko opisala.

Uprla je svoje oči v Marijo. Srednica vseh milosti je — gotovo bo tudi njej izprosila vse, kar potrebuje. Še ni bilo slišati, da bi Marija koga zapustila, ki se k njej zateka. In Cilka je bila res vneta Marijina častilka.

"DVOBOJ"

NIKOGAR ni bilo doma, ko se je Cvelbarjeva mama vrnila iz vasi. Kar predolgo se je zamudila: sonce se je že nagibalo k zatonu. Komaj je odklenila in vstopila ter odložila cajno, takoj je začela pripravljati za večerjo.

Zakurila je in pristavila lonec vode na štedilnik. Namenila se je v shrambo, ko je potrkalo na vrata. Še predno se je oglašila, je že vstopila v kuhinjo neznana ženska postava.

Cvelbarjeva je mestno damo z vprašujočim pogledom premerila od glave do pete. Kmečki ženi je najprej vzbudilo pozornost, da je dama po obrazu poslikana z najlepšimi barvami, kar jih ima v zalogi moderna kozmetična trgovina. Živordeče ustnice, rožnata lica, sivi kolobarji pod očmi in kot oglje črne trepalnice ter ozke obrvi. Lase je imela svetlorumene, kakor kraljična iz Tisoč in ene noči.

Na glavi je dami čepel majhen vijoličast klobuček, ki je — po sodbi Cvelbarjeve — precej sličil sračjemu gnezdu, zlasti še po šopu ptičjih peres, ki so poganjali z njegove strani. Obraz pa je neznanki zastrinjal redek pajčolan, ki je visel od klobuka preko oči do konca nosu. Oblečena je bila v rjav krznen plašč, raz katerega sta padala dva dolga repa lisice, ki jo je imela okoli vratu. Noge so ji pokrivala svilene nogavice, obuta pa je bila v visoke galoše in Cvelbarjeva je ugibala, kakšne salonske čevljičke zakrivajo. Tudi kratek damski dežnik in usnjata torbica njenim očem nista ušla.

Takšna je bila zunanost neznanke in Cvelbarjeva se je kar ni mogla nagledati. "Le kaj hoče to ljubijansko strašilo pri nas," ji je šlo skozi možgane. Morda išče občinsko pisarno, pa ne ve, kam bi se obrnila . . .

Tako sta stali ženski druga drugi nasproti in nobena ni mogla prav do besede. Končno je neznanka vendarle spregovorila. Njena govorica je bila mešanica hrvaščine, slovenščine in menda še češčine: besede je jemala iz treh besednjakov.

"Izvinite, jeli tu stanuje Cilka Cvelbarjeva?"

"Ja, pri nas se pišemo Cvelbar! Kaj pa želite?"

Tedaj pa je ženska zrastle. Napihnila se je kakor puran in naduto povedala: "Dovolite: moje ime je Zlata Krstulović-Ahačič . . ."

Ko je Cvelbarjeva zaslišala ime Ahačič, je postala pozorna. Takoj je vedela, da ženska ni prišla v napačno hišo.

Dama pa je že nadaljevala: ". . . Ja sem žena Janka Ahačiča . . ."

"Kaj? jo je prekinila Cvelbarjeva. "Morda sestra, ali pa — mati . . ."

"Kakva mati! Ja sem žena Janka Ahačiča! Supruga! Vjenčana u Zagrebu!" je ponovila samozavestno.

Cvelbarjeva je obstala z odprtimi usti in kolena so ji kleknila.

"Kje imate svojo hčer Cilku?" je z dvignjenim glasom zavreščala dama. A ni čakala odgovora, ampak je še močneje dvignila glas in skoraj vpila: "Ja ču ji pokazati — smrkli bezsramni, ničvrednici . . ."

Tedaj se je šele mati Cvelbarjeva zavedla, pri čem je. Pred seboj ima ženo Janka Ahačiča, ki je prišla, da obračuna z "zapeljivko" svojega moža. Mati ni imela časa misliti na lastni poraz v tej zadevi, saj je prav z Jankom svoji Cilki tako nesmiselno zidala gradove nad oblaki. V trenutku so se njene sanje podrla na tako grozen način. Toda zdaj to ni bilo važno. Napačena je bila nedolžna Cilka in braniti jo mora.

Bila je takoj bojno razpoložena. Skočila je k neznanki in zakričala: "Kaj? Kdo je ničvrednica? Samo še eno zini, pa te spraskam kot mačka . . ."

(Dalje prihodnjič)

DAROV ZA BERNARDOV TISKOVNI SKLAD:

\$30.— Karel Kodrič in družina, namesto rož na grob pokojne Alojzije Frandolič; \$16.— Tomaž Možina; \$15.— Družini Kaiser in Marinčič, namesto venca na grob pokojnemu Leopoldu Bajtu; \$12.— John Leben; \$10.— Alojzija Košir; \$8.— Martin Berkopec; \$6.— Egidij Markežič, Viljem Janič; \$4.— Anton Poklar, Franc Danev; \$3.— Zora Pace, Ana Paulin; \$2.— Štefan Saulc, Zorina Maurič, Alojz Jereb, Ivanka Zabkar; \$1.— Stanko Žnidarič, Albert Škerlj, Alojz Seljak, Leopold Velišček, Marija Taubner, Ljubica Pleterski, Ing. Ivan Žigon, Teresa Kaiser, Feliks Drobež, Viki Mrak.

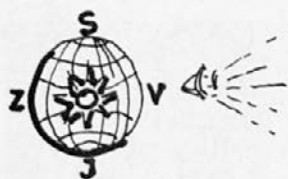
SLOVENSKI MISIJONARJI, TOGO, AFRIKA:

\$100.— N.N., Sydney (za lačne); \$20.— Druž. Slavka Jernejčič namesto božičnih voščil svojim prijateljem; \$12.— Jože Ambrož z družino (za lačne); \$10.— Marija Zai, Alojzija Košir; \$5.— Angela Fatur (za lačne).

Vsem dobrotnikom Bog povrni!

**OBIČLO
BOŽIČNIH MILOSTI
IN BLAGOSLOVA
V NOVO LETU
VAM ŽELE
TUDI NAŠE SESTRE
IN PA NAŠI
POSINOVLJENI
MISIJONARJI!**

Z VSEH VETROV

NAŠ zvezni minister za etnične zadeve Mr. Mackellar je dne 5. novembra objavil dvanajst imen, ki jih je izbral v viktorijski State Ethnic Broadcasting Advisory Committee. Med njimi je tudi ime kandidatnje naše etnične skupine, ki so jo predlagale enotno vse viktorijske slovenske organizacije kakor tudi naše versko središče. Gospe ALEKSANDRI L. CEFERINOVI čestitamo k imenovanju!

ILO (International Labour Organisation — Mednarodna delavska organizacija) je na robu propada, so nedavno pisali svetovni časopisi, ker so iz organizacije izstopile Združene države ameriške. Bile so tudi najboljši finančni član, saj je Amerika plačevala več kot 30% vseh stroškov, medtem ko so Sovjetska zveza in druge komunistične države ter države tretjega sveta že dolga leta v zaostanku s svojo članarino.

ILO sestavlja 134 držav, večina članice Združenih narodov. Za vzrok izstopa ZDA je Carter povedal, da ILO "ne izpolnjuje več načel in programov, zaradi katerih je bila ustanovljena." Izjavil je, da "ZDA niso že dalj časa mogle igrati svoje vloge v organizaciji, kakor bi jo morale, zaradi vedno večjih ovir s strani sovjetskega bloka in nekaterih držav takojmenovanega tretjega sveta, ki so organizacijo spremenile v torišče pblitične propagande, namesto da bi ostala torišče rešavanja delavskih in družbenih problemov."

MSGR. IGNACIJ KUNSTELJ, ki je dolga leta vršil službo direktorja dušnopastirske službe med slovenskimi izseljenci, je stopil v zaslužni pokoj. Zaprošil je pristojno vatikansko kongregacijo, da ga razreši službe. Slovenski priseljenci v Angliji so se težko ločili od njega, saj je dolga leta živel v Londonu in jim bil pravi oče. Pripravili so mu domač poslovljni večer, 13. septembra pa je odšel v Nemčijo, kjer bo v Stuttgartu užival svoj pokoj.

Msgr. Kunstelj je imel v svoji službi kot direktor

dušnopastirstva med našimi izseljenci mnogo težav, šel je skozi razne poskuse pritiskov in vplivov. Vodstvo Cerkve na Slovenskem ga je pred leti imenovalo tudi za tajnika komisije za izseljence v Ljubljani, pa je moral podati ostavko, ker mu slovenske oblasti niso dovolile priti na seje.

Vsekakor se mu zahvaljujemo za vse, kar je v dolgih letih storil za vernike Slovenije v svetu. Tudi iz Avstralije mu želimo prijetna leta zaslužnega pokoja.

JUBILEJEV organizacij ali prireditev je med po-vojnimi slovenskimi izseljenci vedno več. V Argentini so 6. novembra obhajali srebrnega: 25. MLADINSKI DAN. Že četrto stoletje je to osrednja prireditev slovenske mladine, ki jo pripravijo vsi krožki in odseki potom zveznih odborov Slovenske dekliske organizacije in Slovenske fantovske zveze. Ti jubileji so znak življenja Slovenije v svetu in samo Bog daj, da bi jih še ne bilo tako hitro konec.

ČE SE KDAJ počutimo nervozne, v notranji napetosti, se poskušamo iz srca nasmejati, nam svetujejo zdravniki, ki so študirali vpliv smeha na človeški organizem. Tako sem bral nedavno v ameriškem dnevniku. Znanstveniki na tem polju so med drugim dognali takojšen učinek smeha takorekoč na vse organe človeškega telesa. Smeh blaži zdravju škodljive živčne napetosti in sprošča mišičevje. Pravijo, da celo prisiljen smeh dobrodejno vpliva tako umsko kot telesno.

Torej bo le držalo, da je smeh najboljšo zdravilo in poroštvo dolgega življenja. Saj pravijo: kdor se zadnji smeje . . .

ZANIMIVO statistiko so napravili gozdarji: kako pogosto trešči v posamezne vrste dreves. Vodiijo smreke in jelke, ki poberejo 32 odstotkov strel; nato slede hrasti z 20 odstotki, bori s 16, topoli s 15, bukke s tremi odstotki. Komaj po en odstotek pride na lipo,

MELBOURNSKI SLOVENC!

V slučaju prometne nesreče se posvetujte z

LAWSON MOTOR BODY REPAIRS

za kvalitetna popravila Vašega avtomobila.

Delamo tudi za R.A.C.V in druge zavarovalnice.

Vprašajte za rojaka Darka Butinar ali Maria Deltoso!

15 Lawson Crescent, Thomastown, Vic. 3074 — Tel.: 460 4102

jelšo, javor, jablano in hruško ter še na nekatera druga drevesa.

Mnogi ljudje so se že uštel, ko so ob nevihti iskali zavetja pod vejami dreves, ki pa so kaj nevarno zatočišče. Od dežja premočena debla so zelo dober prevodnik elektrike: kot strel vodna žica potegnejo blisk nase in preko sebe v zemljo.

VATIKAN je uradno razglasil, da bo prihodnji 42. mednarodni evharistični kongres v Lurdu. Ta francoski romarski kraj so izbrali za kongres v spomin in praznovanje stoletnice prvega evharističnega kongresa v Lille. Spodobi se, da je za stoletnico spet Francija na vrsti.

SLOVENEK je bil glavni govornik na tridnevni Evropski študijski konferenci (European Studies Conference), ki sta jo sredi oktobra letos organizirala Ameriški urad za mednarodne študije ter državna univerza v Omahi, Nebraska. Na zborovanjih je predavalo in razpravljalo nad sto strokovnjakov iz najrazličnejših področjih evropskih študij — od zgodovinarjev, sociologov in gospodarstvenikov pa do književnikov, glasbenikov in umetnikov. Poleg Amerikancev so se konference udeležili tudi strokovnjaki iz Kanade, Havajskih otokov in več evropskih držav. Osrednje predavanje je imel dr. Edi Gobec, profesor sociologije in antropologije na državni univerzi v Kentu, Ohio, ravnatelj Slovenskega ameriškega inštituta. Naslov predavanja je bil "Evropski priseljenci kot graditelji Amerike". Naš rojak je podal zgoščen pregled doprinosov številnih evropskih narodnosti, pa podčrtal zlasti pomembno vlogo tistih, ki jih je doslej zgodovina tako rada pozabljala. Naravno je pred važnim mednarodnim forumom kaj prepričljivo prikazal tudi vlogo slovenskih priselencev pri napredku Amerike.

KAR NA SIROKO so se jugoslovanski časopisi razpisali o "ugodnih ocenah odnosov med Jugoslavijo in Vatikanom". Izvirajo iz nedavnega obiska Miloša Minića, zveznega sekretarja za zunanje zadeve, pri papežu, ter iz njegovega razgovora z nadškofom Casarolijem, tajnikom vatikanskega sveta za javne cerkvene zadeve. Zopet je bilo "ugotovljeno" marsikaj "skupni pogledov" in podobnih fraz napisanih za lepe vrstice. Svobodni svetovni tisk pa temu dodaja, da so v pogovorih prišle na vrsto tudi ugotovitve, da "obstajajo nekatera razhajanja v vprašanjih, ki zadevajo Cerkev v Jugoslaviji" (Agencija France Press). Dunajski Cathpress pa je poročal, da je Casaroli omenil Miniću dvoje takšnih vprašanj: težave v zvezi z obiskovanjem verskega pouka otrok in mladine ter verske oddaje na radiu in televiziji, do katerih Cerkev v Jugoslaviji nima dostopa.

NAD TRISTO terorističnih organizacij dela za Sovjetsko zvezo po svobodnem svetu, smo brali v članku Karla Pupina v reviji, ki jo izdaja v New Yorku. Članek prepričevalno odkriva delovanje raznih subverzivnih organizacij in skupin. Sam Argentinec, obtožuje Sovjetsko zvezo zlasti direktnega podpihovanja terorizma v Latinski Ameriki.

NOVO VERSKO SEKTO je začel po svetu širiti Korejec Sun Myung Moon in njene pripadnike imenujejo kar Moonovci. Nadevajo si krščansko ime ter se sekta uradno imenuje "Zveza za zedinjenje svetovnega krščanstva". Vendar celo pri takem naslovu ni in ne more biti krščanska skupnost: učijo, da Kristus ni odrešil vseh ljudi ter ni pravi božji Sin, prav za prav niti pravi Kristus ne, kajti po njih nauku bo pravi Kristus šele prišel. Pa tudi svetega pisma ne priznavajo za najvažnejšo versko knjigo.

INDIJA ima danes devet milijonov katoličanov, razdeljena pa je na sto škofij. Veliko večino škofij vodijo že škofje-domačini. Rimskokatoliškega obreda je 82 škofij, 16 škofij je siromalaberskega obreda, dve pa siromalankarskega obreda.

Božični motivi vselej pritegnejo: vsako leto isti, pa vendar vedno novi . . .

Dragi Striček!

S pomočjo moje mame Ti pišem prvo pismo in upam, da ne bo zadnje. Moram Ti povedati, kako lepo smo se imeli 22. oktobra, ko smo imeli obisk iz Sydneya in iz Ljubljane. Prvič je bila pri nas slovenska maša in jaz sem pobiral denar po cerkvi. Malo bolj žalostno sem pogledal, pa je vsak bolj globoko segel v žep.

Hodim v katoliško šolo. Tako sem imel priliko, da sem v ponedeljek celemu razredu povedal, kako lepo smo se imeli. Gospod župnik me dobro pozna in pravi, naj se Slovenci še večkrat zberemo v cerkvi k svoji maši. Seveda zavisi od našega patra iz Sydneya, če bo prišel med nas.

Moram tudi povedati, da igram na orgle. Toda samo doma, navadno po večerji. Še ne znam tako dobro, da bi igral tudi v cerkvi.

Pošiljam vsem prav lepe pozdrave, posebno pa sestri Mirjam iz Sydneya. — **John Knap**, 9 let, Surfers Paradise, Qld.

DRAGI OTROCI!

Danes sem izpustil običajno "galerijo vzorov". Božični čas je in naše misli so pri jaslakah.

Toda to preprosto risbo jaslac sem objavil s posebnim namenom. Kot vidite, je zelo pripravna za barvanje. Kar ne zmorejo MISLI, ker so samo v črnem tisku, to bi doma zmogli vi, dragi otroci, z barvicami. Poskusite, olepšajte sliko in svojo umetnino pošljite Stričku do petega januarja. Potrudil se bo, da bo izmed vseh poslanih slik izbral najlepšo ter jo nagradil. Bomo videli, komu izmed vas se bo nasmejala sreča.

Boste poskusili? Če boste pri tem mislili na Jezuščka, ki je bil za nas rojen v hlevčku, boste tudi božične praznike lepše doživljali. In razveselili boste Strička, ki mnogo misli na vas.

Blagoslovljene praznike vam vsem želi — **STRIČEK**.

BOŽIČNA

DETECE SVETO, DETECE LEPO,
KAJ SE KROG TEBE GODI?
OVČKE SE ZBIRAJO,
OTROCI NABIRAJO
DRAČJA ZA MRZLE NOČI.

DETECE SVETO, DETECE LEPO,
ZUNAJ JE BURJA IN SNEG.
OVČKE TE GREJEJO,
ZVEZDE SE SMEJEJO,
POLN PASTIRJEV JE BREG.

DETECE SVETO, DETECE LEPO,
ROKE LJUBEČE RAZPRI:
NAS BLAGOSLOVI,
SREČO OBNOVI
SVETE, PRESVETE NOČI!

MARJAN JAKOPIČ

Tudi jaz naj se oglašim in pozdravljam Strička, ki skrbi za naš Kotiček. Šele eno leto smo tukaj v Avstraliji in sem se že naučila angleško. Slovenskega jezika pa nočem pozabiti: vedno ga bom najraje govorila. V njem vsak večer z mamico tudi moliva.

Škoda, da nismo v Melbournu ali Sydneyu, da bi hodila v slovensko šolo in nastopala na odru. Včasih mi je tudi dolgčas.

Lepo pozdravljam Strička in vse Kotičkarje! **Darja Napast**, 12 let, Perth, W.A.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

CELOVEC, Avstrija — . . . Vaše pismo sem prejel, ko sem trpel pod vročino druge pljučnice in dozevalo se mi je kot lepe sanje od samega sv. Rafaela in Marije Pomočnice. Hvala Bogu, večer sem mogel — po berglah — zapustiti bolnišnico avtomobilskih nezgod in se preseliti v okrevališče sester sv. Frančiška. Danes sem po desetih tednih nemožnosti prvič daroval sveto mašo. Ginjen sem se spominjal vseh, ki v Avstraliji molite za moje izboljšanje. Vsem dragim vernikom se pristrčno zahvaljujem. Še nadalje se vsem, v Sydneyu, Melbourneu, Adelaidi in drugod po Avstraliji priporočam v molitev. Veselo sem upal, da bom vsaj kraj novembra spet med Vami, sedaj pa je božja previdnost premaknila mojo pot v negotovost . . . Pozdravljam vse širom Avstralije! — Hvaležni **Dr. Ivan Mikula**. (Iz pisma verskemu središču v Merrylands dne 14. novembra)

SURFERS PARADISE, QLD. — Prav je da se spet oglasimo rojaki Zlate obale. Res nas tukaj ni veliko, pa se včasih le zberemo in vsaj malo pogovorimo. In vedno zasledimo tudi kakšnega novega rojaka, za katerega še nismo vedeli.

V soboto 22. oktobra smo imeli obisk, ki nas je zelo razveselil: pater Valerijan in sestra Mirjam sta pripeljala med nas p. provinciala Polikarpa Broliha. Tako smo imeli pri nas tudi prvo slovensko mašo, kar je bilo za nas vse nekaj posebnega. Ob takemle doživetju šele čutiš, kaj pomeni v cerkvi domači jezik.

Po sveti maši smo se zbrali v dvorani na zakusko in pogovor. Bilo je res lepo in domače. Pri tem moram povedati, da so nas starejše nadomestile naša dekleta: one so pripravile vse potrebno za prijetno srečanje. Pred mašo so pripravljale Marija Zorko, Vesna Zorko (komaj dvanajst let) in Albina Knap, po maši pa so prišle na pomoč še Margaret Trošič in Cvetka Knap. Torej dekleta: le tako naprej, pa se bomo še večkrat lepo imeli. Res zaslužijo našo pohvalo in zahvalo. Zahvala pa seveda tudi gostom, brez katerih bi tega prijetnega srečanja ne bilo.

Pozdrave vsem Slovencem po širni Avstraliji! — **Družina Knapova**.

ADELAIDE, S.A. — Nedavno sem zopet prejel glas iz Zambije. Misijonar p. Miha Drevenšek, med nami znan kot eden članov MINORES, mi je pisal, da je končal tečaj plemenskih jezikov in bo končno poslan na svojo postojanko. Upa, da bo imel tako vsaj za nekaj časa stalni naslov. Pravi, da se bo še oglasil in nam poročal kaj več o svojem misijonskem

delu. Pristrčno se zahvaljuje vsem, ki so prispevali k moji prošnji za darove ter vse lepo pozdravlja.

Tu prilagam imena novih darovalcev, ki so se pridružili prvi skupini: Po deset dolarjev: V. Wetzel, J. Župančič, I. Cetin, A. Dodič. Po pet dolarjev: M. Zai, N.N., Štiri dolarje: I. Sužnik. Po dva dolarja: E. Juriševič, A. Battista. Pristrčna hvala in Bog plačaj vsem!

Pri našem verskem središču Svete Družine v Adelaidi prav počasi le napreduje, a treba bi bilo dosti pridnih rok. Le prebudimo se malo in vsi skupaj priskočimo na pomoč, kadar je kaj prostega časa. Kdor tega nima, se pa zlahka oddolži verski skupnosti z darom za našo cerkvico. Izvedli smo nabirko za novo streho, ki je bila že kaj potrebna popravila, in delo tudi hitro izvršili. Seveda pa je še dosti drugega, ki kliče po pridni roki. Prepričan sem, da bo p. Filip vsakega našega sodelovanja samo vesel.

Prisrčne pozdrave vsem rojakom v Adelaidi in drugod! — **Alojz Poklar**.

MELBOURNE, VIC. — Že vsa leta, kar živim v Avstraliji, sem zvesta naročnica MISLI. Všeč so mi, ker nas v vsem pravilno obveščajo. Saj danes resnice ni vedno lahko pisati, ker je zanjo med nami toliko čudnih ugovorov, pa tudi strahu. Vsekakor želim, da bi vedno ostale zveste načelom resnice in nam vsem kažipot.

Že ste omenili poroko, ki je bila v naši slovenski cerkvi 22. oktobra: poročila sta se Frank Plesničar

November 1977

Po daljši mučni bolezni je za vselej
zaspala v Bogu gospa

ALOJZIJA FRANDOLIČ
iz Heidelberga, Vic.

Njeni zemski ostanki so shranjeni
na slovenskem delu keilorskega pokopališča.

Zalujoči: Soprog Emilijo
in hčerka Sabina (poročena Venier)
s svojo družino
ter daljni sorodniki v stari domovini.

Tomislav VUGLAC & Associates
Arhitektonski načrti
DONCASTER, Vic. — 850-4206
 Izdeluje po želji načrte za Vašo hišo

in Angela Prosenik. Brate Plesničar vsi dobro poznamo, večkrat smo jih že poslušali in se tudi zavrteli ob njihovih melodijah. V tujini so rojeni, pa vendar dobro obvladajo slovenski jezik in njih domača prijaznost je zgled vsej naši mladini. Mislim, da je bilo prvič, ko je mladinski zbor verskega središča, "GLASNIKI", pel pri poročni maši. Plesničarjev Marko jih vodi in lepo so zapeli. Tudi "Ave Mariji" Plesničarjevega Andreja smo z veseljem prisluhnili. — Nam staršem je v veselje, da se tudi mlada generacija rada zbira v Kew ter ljubi našo cerkvico nič manj kot mi starejši. Bog daj, da bi videli v njej še veliko porok mladih in bi tudi njih pesem še velikokrat zadonela pod njeno streho! — **Naročnica iz Melbourne.**

BRISBANE, QLD. — Po večletnem presledku smo dobili gosta. Brisbanski Slovenci smo bili menda med prvimi počaščeni z obiskom patra provinciala Polikarpa, vrhovnega predstojnika slovenskih frančiškanov. Na nedeljo 23. oktobra se nas je zbralo lepo število (pa za tako izredno priliko bi nas bilo lahko še več!)

Urarsko in zlatarsko podjetje:
ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER
 31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.
 (nasproti postaje)
Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraving imen brezplačno.

**HANDMADE JEWELLERY
 DESIGNED AND MADE
 IN OUR OWN WORKROOM**

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih.

Priporočata se
Edvard in Kristina ROBNIK

Melbournskim rojakom je na uslugo
ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
 Full denture service and repairs.

v naši "župnijski cerkvi" St. Mary's k slovenski maši. Prinesel nam je pozdrave škofa dr. Leniča in nas opozoril, da kljub življenju daleč od rodne zemlje ne smemo zanemariti svoje vere in narodnosti. Takile obiski naj bi res služili k medsebojni povezanosti, saj nam jo v tujini včasih tako manjka.

Po zaključku maše, ki jo je daroval p. provincial skupno s p. Valerijanom, smo se napotili v Litvansko hišo, ki nam je že dostikrat dala svoje gostoljubne prostore v uporabo. Z Litvanci nas danes družijo ista usoda: razkropljeni so po vsem svetu. Njih dežela je izgubila svojo samostojnost in svobodo, pred stoletji pa so igrali veliko politično vlogo v Vzhodni Evropi, imeli svoje kralje, pod svojo oblastjo pa kar precejšen kos Severne Evrope, z delom današnje Poljske. Tu v Brisbanu imajo lastnega duhovnika, ki nam je šel vedno rad na roko. Tako smo mogli pripraviti p. provincialu malo zakusko, mu pokloniti skromni spomin na Avstralijo in se z njim po domače pomeniti. Seveda je prišlo v pogovor tudi, da bi dobili lastnega duhovnika, a to so za enkrat samo skromne želje.

Melbournskim Slovencem
 se priporoča kamnoseško podjetje

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.
Telefon: 359 5509

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
 Garancija za vsako delo!

**TOBIN
 BROTHERS**
 funeral
 directors

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NORTH MELBOURNE,

189 Boundary Road. 329 6144

MALVERN,

1382 High Street. 509 4720 in 509 2675

SPRINGVALE-DANDENONG,

505 Princes Highway, Noble Park. 546 7644

MENTONE.

3 Station Street. 93 2460

FRANKSTON,

232 Cranbourne Road. 781 2366

NA USLUGO V ČASU, ZALOVANJA

Sicer smo pa za naše malo število še kar dobro preskrbljeni z dvomesečnim obiskom iz Sydneya.

Ponesrečenemu dr. Mikuli pa tudi mi želimo skorajšnjega okrevanja in ponovnega snidenja pod Južnim križem! — **Janez Primožič.**

FAWKNER, VIC. — Bral sem v predzadnjih MISLIH, da je starost treba sprejeti in res je tako. Ko sem nedavno po dolgih dvajsetih letih videl svojo mamo, sem ob pogledu nanjo spoznal, da se tudi sam staram. Tako se je spremenila v teh letih in čudim se, da mi še tako lepo in redno piše. Zdaj že sam postajam siv . . .

Pa se morda prav zato še bolj zavedam zvestega prijatelja MISLI, ki ga vedno težko pričakujem. Mesec za mesecem me obiščejo, prinašajo razne članke, pa tudi vesele in žalostne novice, a v domači besedi, ki je zame najlepša: v njej sta me ata in mama učila ljubiti Boga. Vsak ponedeljkov večer pa je tudi zaželen, ko zračni valovi prinesejo slovenske pozdrave. Kar si srce želi, temu uho rado prisluhne; tembolj, čim starejši smo. Sicer je morda na naših oddajah včasih kar malo preveč vzbujanja domotožja, a to gotovo ni namen slovenske radijske ure. V tolažbo naj nam bodo, da se bomo ob njih tu počutili bolj doma.

Vsem naročnikom polno lepih pozdravov! — **Martin Pir.**

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

REŠITEV IZPOLNJEVANKE prejšnje številke

Imena zmagovalcev Tretjega vseavstralskega mladinskega koncerta: v krogih — **Kužnik I.**; v kvadratih — **Glasniki**; v trikotnikih — **Velenje.**

Besede od leve strani do prve črtkane navpičnice: 1. skopo; 2. ščuka; 3. požar; 4. aneks; 5. prior; 6. Naklo (pri Kranju); 7. bilka.

Besede med debelima navpičnicama: 1. pogum; 2. kalup; 3. Arabi; 4. Kseni; 5. orisi; 6. lokva; 7. Kairo.

Besede od druge črtkane navpičnice do desne strani: 1. umeva; 2. upeha; 3. bilje; 4. nizek; 5. Sinaj; 6. najem; 7. ročen.

Izpolnjevanke so rešili: Vinko Jager, Ivanka in Branka Zabkar, Lidija Čušin, Jože Grilj, Dorica in Ivan Slavec, Peter Rak in Alojzija Šeme.

Zreb je izbral **Ivanko in Branka Zabkar.**

Potujete v Rim? — Dobrodošli!

HOTEL BLED

Via S. Croce in Gerusalemme, 40

00185 ROMA (ITALY) Tel. (06)777102

II. Kat. — Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kontrolo. Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za poroke, krste in razne druge družinske prilike
smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

Slika za potni list — v dvajsetih minutah!

Potrebuje **TAPETNIKA?**

RUDI BABICH

obnavlja in popravlja kuhinjske stole,
naslonjače in zofe ter vse ostalo,
kar morda v Vaši hiši kliče po tapetniku.

Iz starega novo po zmernih cenah!

Prepričajte se sami!

Nič Vas ne stane vprašati za ceno!

Telefon: 604 2038

217 Polding Street, Smithfield (Sydney), N.S.W.

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIC

(komaj miljo in pol od Slovenskega grčka
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

- "Veš, zakaj je kislota zelje tako kislo?"
"Ker je petkrat dražje od sladkega!"
- Kolektiv se je odločil med štirimi očmi.
- "Veš, da se nam kmalu obeta podražitev elektrike za dvajset odstotkov, ker Elektrogospodarstvo druge rešitve ne najde?"
"Vem, saj pri nas že dolgo vse rešujemo le s podražitvami."
- Takoj moramo začeti z izvozom žita in koruze, kam bomo pa sicer z žitom in koruzo, ki ju bomo uvozili?"
- "Veš, da stane diploma enega samega diplomanta univerze našo skupnost 22 milijonov starih dinarjev?"
"Vem, saj je ta denar dobro naložen v izvozni program. Precej diplomiranih strokovnjakov gre med zdomce, ker doma ne dobijo službe."
- Direktorji: "Osnovna sredstva imamo, vodilna delovna mesta tudi, zdaj potrebujemo samo še nekoga, ki bi delal, pa bi imeli lepo kovaško podjetje."
- Delavca med seboj: "Ne vem, zakaj nas kar naprej priganjajo k večji storilnosti! Ali ni bolje, da je storilnost manjša in smo vsaj vsi zaposleni?"

Melbournsko tapetniško podjetje

JOE'S UPHOLSTERY REPAIRS

je v rokah tapetnika, ki Vam bo
po zmerni ceni na uslugo
pri vseh tozadevnih popravilih Vašega pohištva

Priporoča se

JOŽE VUKOVIČ

10 Prentice Street, NORTH ALTONA, Vic.

Telefon: 391 3776

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

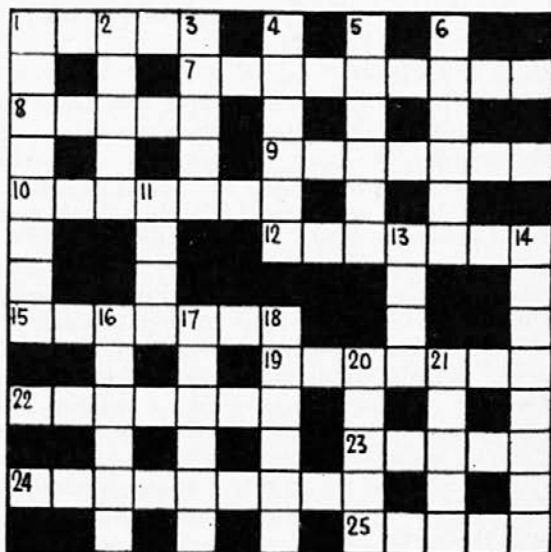
7a RAILWAY PLACE, RICHMOND, VIC. 3121

TEL. 429 3188

se priporoča melbournskim Slovincem in slovenskim
podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela

KRIŽANKA

(Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. razumevanje, miselni sprejem; 2. avstralsko drevo (množina); 8. rožni venec; 9. izumiti; 10. proces obnove kože pri kačah; 12. slabokrvnost (tujka); 15. naslov znane Aškerčeve pesnitve; 19. tako je, ker nima kotov, tudi ime naselja in gradiča pri Kranju; 22. zdajle, ravnokar; 23. iz ravnega narediti krivo; 24. razkrit, nič več tajen; 25. trava druge košnje.

Navpično: 1. Zelo bran predvojni slovenski tednik; 2. brez sadu, neploden; 3. kozji glasovi; 4. taji, drži prikrto; 5. splošen krvav pobjo; 6. sestavni, združni; 11. končni uspeh, rešitev; 13. pralno sredstvo; 14. znano žensko ime; 16. gnusen, zelo grd; 17. nagnjenost; 18. znano mesto v grški zgodovini (tudi apostol Pavel ga je obiskal); 20. večvrstno, različno; 21. zemeljska tvarina, ki jo lahko oblikujemo.

Rešitev pošljite najkasneje do 5 januarja na uredništvo.

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete **TAXI TRUCK**

za selitev in podobno,
se boste z **MAKSOM HARTMANOM**
po domače pomenili za čas prevoza,
delo pa bo opravljeno dobro
in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah

kličite Maksovo številko doma: 850 4090

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.
Naša brezplačna usluga: za obisk svojcev iz domovine Vam izpolnimo prošnjo
ter jo brez Vaših potov oddamo emigracijskemu uradu.

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pismeno ali z osebnim obiskom naše pisarne. Za rezervacijo vozne karte pridemo po želji tudi na dom.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES PTY. LTD.

182 NORTON STREET, LEICHHARDT, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS —

INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom

**V. FERFOLJA
J. M. THAME
E. WEINBERG**

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation. Public Risk. Superannuation scheme. Pension Funds).

TELEFON: SYDNEY 560-4766 in 560-4490

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Vse delo glede potovanja uredim brezplačno.

Samo v onih primerih, ko se hočem zavarovati radi izgube časa z dajanjem nasvetov, ki nimajo nobene zveze s potovanjem, mi plačajo stranke majhen depozit. Ko plačajo celo karto, mi pa plačajo toliko manj, kolikor so mi dale za depozit. Tako ne more biti z nobene strani nikakih očitkov in se ni treba nikomur nič bati. Važno! V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi osebne prijateljske zveze, kar je že večkrat prav prišlo rojakom, ki so pri meni naročili potovalne karte.

DR. J. KOCE,

3 Beatrice Street, Kew, Vic., 3101 — Tel. 861 8076

NAJVEČJA TURISTIČNA AGENCIJA V AVSTRALIJI

**PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE
ALI PIŠITE:**

JetsetTours

**Cnr. Castlereagh & King Streets,
22nd Floor, MLC Building, Sydney, N.S.W. 2000**

Telephone: 231 6955

Po urah: 32 4806

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno
in registrirano agencijo

V uradu:

RATKO OLIP

JetsetTours

— IMA URADE PO VSEJ AVSTRALIJI